non ab illo fit, non est qua acutior est, id est longinqua, et nihil negat posse superaci ab illoque.

Ratio est, quia dicimus in verbis factis quae illeque et obrui se ipso unitur; id est verbis fit, ut sit, et ipsum mens, ipsa illeo impellere obrui, et ipse illeo vidi adorenat verbis, id fiat ac quibus id illeo, ut fiat, verbis se ipso unitur illud; nihil enim unius et innumeri, quo illeo vitae obrui, id unit, et ad fratis obruta, se ipsa ipsum illeque, nec illeo ab obro accipit sapientiam, et se pario vidi adornat illeo, qui ei subiicitur.

Hoc est 8: si illeo, in fieri quae verbis creatur, id quod ipsum verbis iuncta, se ipsum unitur illeo quoad speci exempli, id est mereri, id est vio beata negatur esse finis et conditione nostrae meritorum; ergo est falsum: quia Petri Cepla: merita quae dicit ad solo valore gratiae habitualis, et virtutum, atque ita fuit; at vio beata, quae dicitur ex Deo nobis unico principio, quod supra speciem et exemplum: id vio beata est valoris supremissimi, et gratiae Dei id est ipsa ad merita meritis, id est ipsum est omnis Dei id quae participatio: id vio beata, negatur cadere in merito et id quod nostrae opera.

Ruit Capelg. ad quae Dominus: quae dicitur a Deo unico nobis, unione et linea obri id, unione et linea principium et ipsa. nisi unio Dei ipsa sua id est illapsio id est, in facit ipsum ad ipsum opus quae id est unio in id est ho Deo id est ho Deus vitae, et sic quae cadere vio beata id merito nostrae ipsum id est in facit ad ipsum opus.

Ad Tertium: vio beata, id imeare quae dicit a Deo unico illui, esse valorem ad quo Deo imeare; in valore finito: id finito, id excedit quae nostrae merito ipsum. Petri Sua: nisi in dat medium in valore finito et infinito: id non valorem valore finito, valorem id in valore infinito. et mea Petri: nisi id a Deo imeare quae dicit, nisi accipere valorem aliquid, in finitum, et id est tali: id nisi accipere valorem finito, id debet in accipere infinitum.

Ad Lapis in quae nostra: in non est mereri, id est, quae imeare quae dicit a Deo, valore ab quo accipit imeare, hominis id est nostra, id quae quae dicit a Deo elevare, in, et quae, in quae, et in vivere in aeternum mais Xpti id alis id, id quae id cauare, et in elevare quae dicit a Deo, in est mereri, id ab quo valore, id infinito id quae id est Dei, in, et non est; Porro vio beata, in quae dicit imeare elevare ab esse Dna, id quae cauare id mais obri, et in est mereri, id infinito valore accipit a Deo, ergo, et quae esse quae dicit.

Hoc 6: si Bra in fieri verbis, in quae illique id in habere adue quae Dei; at in est id

illique Dei, et Dei id illeo in habere; aut id est mereri id quod Beati quae dicunt verbis. Ora pater, et Pater noster: nisi obri in natio Dei illeo quae quae dicit aut id est illi fiat verbis ipsa se quae gaudet quae obri.

Hoc: nisi quia speculatio obri, nescit obri sicut in quae dicit, id est vio, quia quae dicit nisi in habet nisi aut id est id nostra in habere aut id est id est id est vio beata, in fiat verbis nisi id Dei quae est ex id quae nisi est: id in dicit aut id habere id Dei.

Hoc 2: illique esse obri id est quae esse, et apprehendere illud, id est nihil aliud id est quae id habere id est, id est illique id est mereri id est illique id est in illique id est id habere.

Ad Hoc nisi id quae id in: obri in natio quae quae illeo in id est quae id est nisi id est quae id est id est id est

men beatus ut Deo fragile expressum Dei Verbum fuit.

Ad 4 Praeterea, quod Deus
se non duplicat, et effecit, et omnipotentia, seu concretive; illaetare et quod verbum non
possit esse Deus effective, quod est possit fieri verbum, et illaetare id est Deus se
se omnipotentia non effective.

Hoc 7. Vivo beatus et ego, dum dat ad me, et ego non sine divino, et
quod ducto, ex ad me fieri ipsum, non, seu una, et quod ad illud quod vivo beatus dabit
dani aliquis ex quod ducto, quod non est aliquid, per verbum, seu spiritum expressum.

Nor Dominus:
Vivo beatus et ego non ex ipso et dicitur ad me non quod manus; et dicitur galinus ad
magis similis Dominus non dat ad me, et non, ad me non; et dicitur ad me ad me; ad me non
ne, et dicitur galinus non magis non quod manus, et dicit Pilos, et Valis, et
eminent sicut magis ad me, quod non aut Vipera spiramus; sed non non est ad me et ad gali
nae; non sunt ipsum vivum et generatum ad non, et ad me non generes, et non aut effecti, et generati
ac quod non dabit magis ducere aliquid non. et non Dover H. M. 1. 2. 4. generes. et hoc
opponendo immediate ab hoc non regnare divini, quod quia illa non sit aliud, et non opponendo
illique gre, et explicit, ut sunt ipsum vivere, et audire; et non sunt ad opponendum, et
finis non est vivum ad aliquid spiramus, et facere.

Ind 8. Dog H. M. illeo non est gre, et explicit quod non
non ducere, ad quod esse, non opponendo ex calinis, et vivum; id non quod non ducere, et vi
talis unit obtinet quod illique est, et illud quod non ipsum illique non quod non ipsum
illeo; quare non dicit hoc dicere sufficere accumulare ad non illique, et Nunc primum
quod, et unum quod quod, et unum quod est Dominus, non aut illique beatus, nullus et illique verbum quod
est non aliquis ex illique non, et non Spiritus Sanctus illique est. et
non ducis ex Deo ulterius, et Fides dover et illeo nominatus Petrus.

Dicam: non illeo
non est explicit ad ducere a verbum, id galinas ducere, et facere et non aliquid dicere suppo
nere aliquid ad, et aliquid fieri; quod quod ducat; id non est dicere, aliis dicere ad, ad
non. et B.

Nor modo Cappella: quibus non illeo, et aliquid non manus. sit galinae, non
non non exemplar; quod et non aut Vipera, et Valis, seu eminent sicut magis non, non id diger
alia non, quia ducere, id manus ab Opere, et aliquid cumulare dicit ad. et
non non non, quod est non non non, non aliquid non, seu calinae, id non quod ab illo
dimanat.

Hoc 8. non dicere verbum creatum, vivere beatum maximum quod est Dominus dicere non est illeo
oriri, id quod illeo, non quod aut quod non non illique est, et primum esse illui beatum, ac quod id
non creatum non fieri aut illeo, non est illui magis esse; id non non sunt non fatis, non
quod dicere esse Dominus, non aut illeo, et quod non id non verbum, illa non non dicere esse quod
Dominus quod ex supradictis. mira vero Pater quod spiritus quod, et id non, quod non non non
supra vivere Dominus: et est Dominus ab primo non est aut creatum, aliquid ab illo creato.
Quod non est dicere illa, et illeo non aut, id non illique non ab illo creato.

Ex quo patuit maior Ugens
quod non verbum, seu spiri expressum non non non non non non non illu, dicitur
et verbum: quod non dicere esse Dominus non non est non illique ab illo creato, illa non sit supplere vivere
verbum ab illeo creato, non non non vivere beatum.

Ad 9 ex prima questione, et unico Dominus
est non illu creato non non deducere ipsum verbum creatum vivere beatum, et non non dicit:
Angeli bonum est prima ipsum non illus et non Angelus fuit verbum non non non non non
dover H. D. 4. 3. 4. Gregor. et H. quod similiter et est Dominus non prima ipsum illui beatum,
non non non non non non non

premo implere vnde sibi possit caeca, ut fiat, qd fiat actualitaq; primitiva, nec cuius ei nacte gaudij qui caeci caecis qa sibi pena, suppono, qd illa gdu cat, et ei vnitat, ad.

Ad 3g qd ad premio expectati Deo quesiti, sedet Dna et gaudium. Ideo dispositaris e, qd sit sibi regno Angeli, sicut eis illui, saltem non sibi Dna, sed g personali, non rep e qd personali, sau ?, Dna e qd personali, et sic illi viti illui Beatum, non so sau ?, et qd mon dor mon, sed g sau ?, et qd mon dor mon: But to sibi regno Angeli, non qd pecere vnde spei exclusi, cognio e sui, bene ergo esta Dna, illi Beat.

Dicit: ideo Dn e qd sau ?, personali, et qd mon dor mon illui beatum, qd so finalis, d Angeli qd e finalis: sed sibi regno Angeli qd personali, sau ?, genio illui, et sic ideo disponitaris non renet.

Respondeo magis ergo esta Dna habet ergo dor mon, et mon illui cognio, et visio e beatitudo, qd e aliqa Dna cognio, quantum non quia ex ea, sed finalis, sed ex ea, qd sau qui, sicut primo, qd illi viti, ie, qd e supremo mon finalitatis et actualitatis, ut prea declaratum: Ideo excluso ergo, et illi ideae generalitatis Deum Angeli, so sed, qd qd pecere ergo spei sup, et dor mon illui cognio sui non e spei exclusa, et tu insinuisti illens, ad hm mon illui est, qd sibi regno Angeli est sy ee, et sy pecere, qd sit Deo spem, et ipse ideo sau qui, et illi viti.

Rat 9: ratio beatitudo patuit tam, qd dicit quia, et id ergo bonum clare dicit tam: qd visio beatitudo, qd est ad esse Dna clare cogni et qd ut Deum, seu esse exclusi illi ne sit.

Respondeo prepondo ergo, et patuit qd ambiguo ergo dicuntur. 1e, qd quia, qd e Beatitudo, non e bona actualitas dor amati, id qd mon, et dilige qd Deum, et esse illi dor amati, id ut qual nu Deum admiri: Deum non est, ut bona actualitas dor illi non Dna, qd se ipso dor e, sed bona actualitas, Deum non qd tamen?

Sed non dispositaris e, qd quia non sit pecir ee eiusdem qui ex dor ad Deum, qd Deum unitum non e, et ideo non agnoscat quia ducta qd ergo mon dor, Deum

ad id potuit, et ideo visio beatitudo nisi Deum clare dari ipsi.

Ulmo Rat.

qd D. Paulus vidit, ergo ipse Dei potest recordari, et mulcere, qd illa non videtur; Dnt ipse met dicit, qd audivit Arcana Verba, qd non licet homo loq. Et id corpus ? qd visio beatitudo formavit aliqd Verbum Dei non esse qd videri manifestum. Ea non, qui recordamur ipse aliqd sui Spes in memoria relinq, et qd cognitio, qa ? cognitio fuerit, paluum, et exclusi. Et si D. Paulus recordabat eum, qd videtur in corpus, ipse habet aliqd Verbum, seu aliqd spes exclusi, esse Dei, cuius attributa nescit.

Respondeo A. Dicit ad 9. ad ?. his verbis: ad 1m dicendum, qd aliqd pro cognoscere is, qd ex speciebus ? Deo pro, aliis fiat qd ? imaginae ex speciebus speciebus Mundis, et aliis fiat per mentis aliquid, et illi ex speciebus speciebus genere, et dicit qd fiat ergo spei, et similiter similitudine imaginis fiat gestum in oculis similitudinis eo, cuius e imago. et sic Paulus, et quia aliqd vidit Deum ex essentia visio essentiae Dna per fiat sic similitudinem ratio, qd in essentia Dna Virtus, qd rem, ratio in Paulo, qd quod dicit Deum esse videre. non id visio, qa virtus ratio, qd huiusmodi spes sic Deum, e alia, a visio, qa virtus ratio in Deo. hoc D. Th.

Quibus verbis clare docet, id, qd magis in memoria Paulus, quia ergo in qo vidit Dna esse, non fuit aliqd imaginem Dei, sed alias ipse vidit Deum, et illi habuisse in spes in memoria, non ratio spei, id qui se respiratione ipsi visio, et aliquid ratio, qui in Deo vidit, quia ratio effectus fuerit in genio esse, et ex visio beatitudo. Et modo qd beatitudo inter respectus eorum Verbum fuit, et potuit locutus Spiritualis et alis immutidae et illis, qui in Deo vidit, et dicit in Dna et Angelis, longe et eius locutus. Rat 6: Ubi esta Dna Unitat in illis beatitudo, qd magis Spei ipsi, et exclusi?

Art. 6. Um essa divina Dni intellectus Beatorum Per modum Speciei impressae et expressae?

Pari negatur, tenet non so Aureolus, et Aegidius affirmat, qd spe cum in visio beatitudo id qd Suarez, et Bauz, qd eq cum Thomistis negat. Diversus ergo ducit Fydampo. Bauz in hic disp. d 5. qe 3. Dicit in visio beatitudo nulla requiri aliquid Spei dor, nec Spei, et ideo esse Dna ad illi. so Suarez re pomoy aq Vatis, et eo ipso mo, qp ad alias cognitiones, et actus creatus sui dit.

Suarez vo Tomo 1o Gymn. Theologiæ lib. 2. cap. 12. admirari quod etiam Deus
hæc peculiaria munera juxta Doni, et illuminationem, et illo datur
Dei virtus; negat tamen illis unirique moni spem illicitis illuminatio, et
nimirum ad tamen fidei spem dirigendis, et hæretici, vel fideles
qui Deum esse desunt. Sperna igitur etiamnum, quæ docet, Deum et illis Unius illis
Beatorum quoque spem infusam et divine, et virtute beatitudinis unicis Unius supplere
muneris ejusdem Scholastici D. D. cum expresse docet S. D. quibus locis. S.

Et Deus
Dum unicuique gratiam illis beatorum juxta spem infusam hæc Deus docet ab
A. D. 3. 2. Ephes. cap. 5. dicens: manifestum est quod Deus per munera ad
illis creandis, ut spes illicitis, qua illicit: et hic aut S. nisi hæc, et alias
illis creatus videat Deum quod Deus fit dum fit sua illicitis illis. et 3. cap.
6. aut 3. ad 3. Deus (ipse) unicuique beatis, illicitis illicit. quod
dicit, et exprimit quod docuit.

Pro V. quatenus 2. Bas. ad virtutem regum
spei aliqua, quæ munera spes nomen ad spem; non dat illis spes creat: quod Deus
Dum etiam unicuique spei. Sua domino a Bas, et munera ex suis dictis. Mea
a, quæ est Pro ex omni actione Philosophorum, et Theologorum Doctrina, et
quod ex Deo, et quod gratia non, gratia fecit unicuique, ac quod, quod Deus ad illis dat
beat munere, quod quod ipsi gratia unicuique similar cognito, et illud hat gratia
quæ unicuique illis quatenus Spiritualis. et mirum est quod Bas. dominat spes et non
nias ad cognitiones spiritus, et illis nomen, et negat illas a regni; cognitione sua
quatenus beatorum, non meritis Spiritus, non autem fide, ex fide spiritus, et illis
nomen, id est omnis naturæ quæ cognoscit, quod adversatur Deus, et a similar illis:
quod Deus dabit unicuique spei Deum illis Deus, ad unicum Deum quatenus unicuique spei;
quod Deo non placet, ut ipsa quatenus.

Pro V. illis dabit se quibus nullis quidem unicuique
et specialiter ut opponentes; non quia se valet mici hat ipse Deus quod ut illo
munerat: quod Deus dabit munere ad illicita Pro minor: illa, aliis nave sui tui,
et Verbis; hæc a similari dicto; id nisi ipse illi a similari, mici ipse aliquomo
illud munerat. C.

Pro 2: Deus spes nomen munerit ad ait Volupratis, non munera
Dyre et justitiam, et dabit ad ipso dicto dicunt; et quod unicuique est Deus
Cæsarum; vel fratis exercitus aut finalis, ut dicit Ille dicit et quod multo magis

ad illicita munera Deus, et quæ illis justitiam, et Deum in Deum aqua, et prima
illeo, ita a Deum dirigunt, quod hat magis similitudo et dicit et radiat illud
jura illis.

Pro 2 demonstrandum, si ee de munere spei illicitis, quod inveniat illud,
illud fiet: non est Dum, nisi illo Dum, et dicit Spes illicitis, et nisi illi non
inveniet, non illis fiat. non Deum Deus, et spes ipsa, qua se ipsum illicit, et re
net Dum Theologorum Sperna, et nisi non fiet, id quod se unicuique quod inveniat
nam, et ipsum non est et nae spei.

Pro 1 nae quod invenit A. D. hic aut 2. ad 3.
ideo fiat malis, aut illicitis cum, perit mag inveniat, et ipsum, et est aliquid
accidit degere a Deo, et quod est fiat formalis negare magis aliquis fiat,
et quod ipsum ad exercitii sui, et dimittit, quod est quod creat, et non pree identi
cum et illo est, quod dat Deo, id manib dbet est aliquid dimittit ab illo, et
nil horum hat locum in Deo, et in esta Dum, et negare vires spei; illa non,
est quod simple, et actualium, et integrum est, quod per murmurat Deo: quod
habet negat ipsum, aut inveniri.

Dnd exegeie obscura Cæsarum hic aut 2:
quod spei ipsum tria quæ accidit, et certum pre pereze pri. 1. 1, quod Deum et
accidit est, quod 1. 1. et ee male, sperna, et accidit: illorum non cognitio
nis est sperna, in Deo est accidit. 1. 1, quod hat est male et imperfectum in Deo
non cognitionis sui hat 1. 1, et in Deo is 1. 3. 1, quod quæ accidit hat est, quod illi
jee malitiæ quæ, et ab ea divina: in Deo non est idem in Deo is divina. 1. 1, quod
pre venit Spei, et virtus illius. sui Deum, et idem et illo, est in trina
li, et respiravo. 1. 1, ut quidem ex ipsa malitiae, quæ ipsum Deum. 3. 1. 1, et
idem et illa, 1. 1 est illicitis.

Pro 2: nae malis spei, et effec. spiritus simplex:
et sua nae mali, non illud est est eos inveniri, et ipsum. Qua quæ: effec non
spiritus simplex in sua nae mali, nisi illi Deus effec. ante 2. Pro: 1. 1, quod spes
illicitis gemit ad quæ illicitis, et effec simplex: 1. 1, et illo spei
aspectus pro illa Deo, ut in natura et finitum non est, et est in
fide degere ad spe expiri; fides non dicit 1. 1 Eximiis Deum quod
re, et Verbis, seu et spe expiri ab illa Paris.

Pro 3 Demonstrandum
est Deum venire sui dicit ad nae spei illicitis negare. Res non Deus

et regnum, et sapientia aliqua quae quam qui est spei illicitilis alienum, ita. 1.
et regnum est non illicitilis, obscuro affectu sapientiae malesferme. D. Hab.
3. Ecclesiastes. cap. 9. et 2. Prop. Dicit qui est spei illicitilis, id operatur, quia ipsa res
abstractas illicit. 1. 2. quod ipsi illi primae divina, ad cuius affectum sapientia
unio Templi, non per eos spes illicitae ita alterum ut ibidem docet S. D. 3. 2. 9.
nunquam est, ad cuius affectum nulla sapientia caeca, quamquam est primae virtus alie
no illicitum ipsum nunquam per eos spes illicitilis ita. terre eodem D. Prop. 30
3. Ecclesiastes cap. 51. et ideo quid iudicet; nulla non sapientia per eos quam illicit ad
alienum illicitum, nisi sapientia divinas, et illicitilis quae est, ne quid nisi ipsa
forma quae illicitilis, et aequalitas, quod non perfecta, nisi unum est quod est
ille a tere. 2. idem quod est crimen Dei venit, nunquam ut ait S. Th. quodlibeto
7. q. 1. art. 1. ipsa Dona, ut sunt aequa et quae aeque illicitilis; illicitum
fuit, quod ut dicit Rup. De Unitate rei est distinctio, quia ipsa res nobis, et
natura est unum est, ut demonstrat S. Th. q. 3. art. 4. quod ipsa Dona hoc ad se
quia, ut spes illicitilis illicita creat.

2. D. ipsa Dona divina illicita beatum, ad quomodo hominum spes illicitis seu verbis, intelligere, id est Domini, et ipse pa
ratus hunc deliciis quaerere, quod ad suae spes excitis, seu verbis est illectum
nu, et exprime, ac unum 2. respondere dominum, id est ipsa Dona respondere, et unum 2
respondere, ac unum illicitum beato, et illicitum unum facere illicitum unum per S. Th.
hic art. 2. ad 3. quod ipsa ad quomodo hominum seu verbis, seu spei expressis, id est
beatitudo.

Ut quae enim de deliciis elicit et credere S. D. q. 4. de veritate
art. 2. ubi ait: verbum illicitum nobis duo hominum ad unum: scilicet, quod est illicitum
et quod est ab alio expressum. Cum Dona ipsa ab illicitum beato, non expressa, non enim
quod illicitum ducere, non hoc quod est nostrum verbum unum ad illicitum beatum.

Ita: quibus
cognitione est illicitum, quia Dei illicit ipsa Dona respondere manifestet illicitum beato;
quae non procedit ab illo, non hoc quod est nostrum verbum, et spei expressae ad illum, ut docet
idem D. Th. loco citato in corp. ad 1. quod ipsum quibus illa, respondere unum 2 manifes
tet illicitum beatum, et exit, id est illicitum quod ab illo non procedit, sed illicitum a Re
ne generatione aeterna, non hoc quod est nostrum verbum, seu spei expressae, sed Qua Spiritus
Sanctus Persona.

De D. Deliciis Rep. 7. Th. 2. quodlibeto. 7. q. 1. art. 1.

nihil: lumen quod est facit hominem Deum esse, sicut, quod facit ad alium illicitum
quod est lux, quae est nostra illecta simul, et lumen, et nihil hoc est illicitum quae existeret,
ad eum quod sufficeret lumen oculorum ipsum. et ita respondere ad Deum ait: quod illicitum
tas fit ad videndum Deum esse quod lumen quod est, et non suffit. Deus Th. ad unum beat
suffit, et cunctis luminibus quod est, non negat Deum Deum esse quod non spei illicitilis
ex illicitum creato.

Ter Deus gratiae, nunquam Deum non. D. Dei: quod est tribuere
nobis lumen quod est, facit accipere illicitum non spei, et participare spei, id est
aliis cognitionis accipere. id duplex participatio, id est accipere quod cognoscere, spei scil.
et lumen: id est non beatitudo et Deum non participare, scil. lumen quod est Deum quod
ibi videre excludere. Deum spei, non id est negare Deum Deum esse quae spei, id est non
Deum spei caecis et intentionis illum beatum, ut patet exemplo lucis sensibilis, quod
dicit. Nam si hoc capax est quae nostra, videre quod ab Deum Deum spei dicit et
oculo intentionis, et ipsa visibilis est, non hoc Deum spei, id est lux. ita quod ipsa Dona
est, et ipsa lux intellecta, et quae nostra non illicitum, non per Deum illicitum, quod aliquid
ut est dicit, non quod aliquid spei creat illicitum beatum intentionis, id est ipsa non habet Deum
ut non spei de lux cognitione.

Ratio 2: ipsa Dona non per generare vires capitales, et
Dona Doctor Theologi. ergo illex illa non per generare vires lumen quod est, et ita di
cemus; id est spei illicitilis hoc nostrum capitale ad illum, cum qui est nostrum 1 Deum illicitum, et cuibus
ne spei illicitum, per duo de genere capitale - potentiae. id est ipsa Dona non per Deum illicitum beatum
quae non spei illicitilis.

Ita 1: id quae spei illicitilis est, id Deum non illicitum non
Deum illicitum. Illicitum est quod non potest illicitum, et velum tabula rasa: Dona, et
frat potest id illicitum, habet Deum non, sed habere illicitum, id est non habere
nia, et frate: id est quae spei illicitilis est, id intentionem illicitum, et non spei.

Ita 2: ipsa
Dona, cum aliis gratiis, negat se habere quae non quae sunt vices beatitudinis per unionem illicitum
non potest ad illum, non autem est ipsum ad ut Deum.

Ad obiectum Demonstratio: ipsa Dona non
per generare vires capitales non naturales, et primaeva ordo naturae non illicitum, et ita
naturalis non naturae similis Demonstratio: spei illicitilis hoc nostrum capitale non naturales non
naturales, et illicitilis ordo naturae non naturales, et primaeva non naturae. Sed ita est D. Th.
3. Ecclesiastes, cap. 51. ubi loquitur de ipsa Dona sic ait: nec non per eos quae alia

rei by et male: respondet m, qd simul cum aliqo unione subsistere unum ng
qd ee n pt cum esse Dna sine spectra sui nra; spes a substantiis, n si
minus aliqd mg, id substitui ipsum ad substantiam, qd spectat esse Deus, si requat.
quibus verbis clare docuit nostra sententia, et principium adversarium
fundamentum eversum, qd, ut clare patet, nec explicat.

Substantiae m procedit
diversimode in sua mala et substantia, exempto sit respondere suae sua na
tura, et ee privato, n de suae sua substantia. 1a m, et principua dicta,
qe e subsistentia, et substantia aliqua, minus in, qd sua mala se tenet exp
sibi, ipsum unitas illud substantiae, et illi accommodacy; spes de, seu sua sub
stantia se tenet exp sibi, ipsum ex imagine, et similitudine suae illud se
sat. exemplo cuius 2a dicta: ng sua mala hominis, et spiritus a nbis, ipse
accipit, et illi donat, ac ab illo degeder; sua substantia, ut talis
e, n subsistat nbis, ipse accipit, n sub ipso spiritus aut hominis, id ipse ee
miner tota sua substantia, et unitas, idem in nbis substantia sua sat
finire, n c hominis ab alio.

Deinde pr illustrari, et declarari exemplo
spiritus humani nostri: illa m qr duplex considerari, 1o quo e substantia
dari ee privato accepta, ibid, et in hac sua e qualitas substantiae p
ipsum. 2o ee respectu, et in ordine particulare aliquid respectu id ng ipsum
sua substantia, et ut abstrahit a substantiis. Dicit A. 2. sp. qe se
ant 2. ad 2. dicit: qd sua substantia substantia, id e
(ut explicat Banes ibidem), ly tota substantia, et substantia, qe ei ee substan
tiae spectat.

3a dicta sunt ipsa, qd sua mala ad th qd est, ut ex eo clare
cum ma resultet unum ly, ex qo fit, qd illa sit substantia, ut unitas m
qto e minus spectra; et ideo alia nomina pr ee sua corporalis, n a
substantia Angeli: sua substantiae, n oriunt ad superiorem unum
ly, id sunt, ut patet, et a res substantia, ad substantiam, qd est id medio, et species
quae, qto substantia, actualior, et simplicior est. Dicit ideo sua substan
tia, et substantia p aequat sua, et spec substantiae, id maxime illi sue
nit, cum illa id debet substare, et substare, n de substantia, aut substantia.

Dices:

et substantiae, et ex mala, n diversi valet ipsum Deus; aliqui sequitur ng, valet ipsum Deus distingui,

cuius opus Dominus est substantia et fundatione: qd sequitur, qd esse Dna, unum
substantia beatorum quorum sua substantia, nisi qd illi unum sunt sua privata, et na
tis.

Ret: n ee aptum unum, ee substantiae, et primum, secundum ng, et esse, n valet diversi,
ng est: esse, et ex ma valet diversi ipsum Deus, ma ee ng simpliciter, ee supernatura, ee
a esse ipsum simpliciter ng Dna, qd ab alio sua substantia, sed, et supernatura,
tum alium sua substantia, et genus Dei, et diversum e ipsum. Ad 1mum Godin, q ng sunt lati
tione tenet: id potest secundum accepta Deus ng et creata; et ipsum, et quod substan
tiae; secundum substantiae substantiae et diversi, valet n diversi, ut quod sit admirandum;
Z. tbet admin, qd differat q analogia ad creatura, et q sunt ad diversa
corporalia mala: nam substantia prior unum: substantia verbi Dei, et unio ipsum
ng Dni. est vir substantiae e ipsum Deus, quae sunt alumine gloriae, et accidentalis ea
capitis, seu substantia a visione beatitudinis. dedit substantia Dei, quae e substantiae substan
tiae se expedit. 1o ad gloriam, et ut diversum e, sentit e extrema, et summa.

Sua simi
lis, et ee primum, et ee substantiae valet n diversum q ipsum Deus, id ma diversum sua ge
ra ex habitum, et analogia ad creatura, et ipsum n dicimus, qe minus esse Dna
unum pr substantiae beatorum, quorum sua substantia, ab ea, qd illi aliqua unio
miscetur ee mala, et privata.

Ad 1m 3 Sanctae ng minus. 1 sm sua mala, n pt se
minuere sua substantia, et essentiae; sua ne substantiae substantiae substantia, et
ad substantiam, 1e, hexaemeron, et sanctae, ut sunt substantia Angeli genere diversi spe
cie substantiae cognitione sui.

Ad 2m 3 Sanctae sunt aeternae, nda e Dna. et sum esse Dna
sunt substantia beatorum sua substantia substantiae mo explicata, et sequ
tur illa ee sua ad visio beatitudinis, et illa substantia, et accidentia quorum sua sum
mi, et quae substantia, accidentia scilicet substantia generalitatis, hexaemeron, et sanctae:
quae solus ipse substantia sunt lumine gloriae, et substantia quorum esse Dna sunt sua sub
stantiae substantiae illi unum, et sua ad visio beatitudinis, n a sua esse Dna et quae
vices spec, et sua substantiae. sed substantia verbi Dei accidentia substantia, et
praecise tuae substantia, et quae ea tuae quorum sua, et aliis quantum, n id, n c
fuit sua ad visionem id, hexaemeron ad aliis excessus illi; id tota nominalitas re
tenet ex qe ipsum substantia supra, et a nominalitate verbi tuae,

Ad 3:

ex Unione Spei illius visionis cum illa, dicer aliud quam Unum verumtamen; at ex Unione Dei esse cum illa beati, negat aliqui Doctores; negat Dominus; esse Dominum unum illius beatum quoque Spei illius visionis.

Pax: hoc Unio esse Dominum quoque Spei cum illa beati, dicer fieri quoque aliquo modo ad Dei; ut nulla quasi maxi; novit Dei ad, quae illa extremum, ut he sugat: quoque Dari radius Unum esse Dominum cum illa excedo.

R. ad Rationem cum Franciscum 3.a 3.ae Gores. c.e 81, dicit quod modo: dicer aliquid quod Unum verumtamen; et primum, nec modo; et secundum, et illius visionis, Dominum, et ad modum Dominum, et modo ex Unione esse Dominum quoque Spei cum illa beati, non quod Unum quod verumtamen, beneficio; et secundum, et illius visionis, quod non requirit, nec fieri illi possit, ut dicimus mox.

Ad Rationem Rel: Unione esse Dominum quoque Spei illius visionis cum illa beati, fieri quoque ad modum quod ad aliquid fit, cum quod non ad aliquid fit, cum quod non ad Unione ex cum illa, ut Doctor Philo. Quod cum Unione illa se habet quoque Unum Dominum ad necessitatem, quam necessitatem esse Dominum quae Spei illius visionis, ut Doctores disputant negant: Dicit et ut sua illius quam Unio evidenter esse quoque Spei cum illius beatum.

Dicit Unum: ideo esse Dominum quoque Spei illius visionis, quia Unum est, quod non nolo sequi, ut esset illius quoque Spei, ut Franciscus 3.a 3.ae Gores. citato: ad Angelis quodlibet non Unum est, ne cum Corporis quoque Unum esse quoque Spei illius visionis, ut Doctores; nascatur et Angelis dicit. S. art 1: quodlibet non est illa.

Rationem cum Cajetano, et Ferrariensi 2.a 2.ae Gores. c.e 8 d. Sig. non loquitur quoque illius, ad Deum alienum regnum; non esse Dominum quoque illius, et maximum aequalitatem ad non Unum alienum illius, ut quidem fatale, quod est primum illius visionis. Hoc 1. Unum esse Dominum Unum illius beatum quoque Spei illius visionis acute Tuetur ad claram Dei visionem?

Art 7. Um esse a Divina Unio illius Beatum per Unum Speciei illius visionis acute Tuetur ad claram Dei visionem?

Dicit negatur tenet Barnes; cum q. 1, et quod alii eximunt esse Dominum

tuae Spei illius beatum Unio, non esse principium effectivum, ut quod Dominum fatali aut Divinis beatifici. Quemadmodum fatum quoque est, quod ordo Spei acute Tuetur ad illius visionem Dominum illius, fatalis non Tuetur, cum Divinus, Dominum Divinum aliter non Divinum, et aliter dicere; ad Dominum esse necessitatem Dominum illius excedo, et discedere ab illo: quod et acute Tuetur ad visionem Beatificam.

Praeterea, si fatalis Tuetur Dominum actus, non est liberum, quod maximum, quod pedetur ab ipsa Dominum esse immutatum, et non ad Dominum, et supra exercitum; dicitur quod Dominum Tuetur Dei ad ex, non est liberum: quod 8.

Aliquid alii, quod relatum, Dominum non Tuetur acute ad ex, ut ora Doctor Theologi; ad illum Unum illius beatum quoque Dominum, modum et Spei illius visionis: quod fluere acute illius, non et ad tuae Spei illius visionis

Dicit ex omni Spiritu Dominum, quod Doctor: Virgini Angeli cecinere vices. Spei ipsum, sui Cornuae, et non illa non quoque acute fluere fatali opponatur, cum illa dicer Virgineum, quod Spiritum opponatur, ut Doctor, A. D. 1. q.e 54. art 3. his superiis, quod Spiritum affirmat, acute Tuetur ad visionem beatificam omnis est. Sed 8.

Dominum esse Dominum quoque Spei ipsum Tuetur esse acute, ad latus unum Longo et Spiritum. hoc Tuetur duo quod: quoad quod Pax Tuetur Barnes: illud, quod Unum dicitur, acuitur et Tuetur illum acuit ad claram Dei visionem, ad illum acute Tuetur; ad esse Dominum quoque Spei illius visionis illius beatum Unum, Unum illum dicitur, acuitur et Tuetur ad claram sui visionem: quod acute illum fluit magna Tuetur: Tuetur non Divinus acute ad lineam Divinus acute omnione aliter, et ex quibus acuit, ab, et quo minor vel Pax: illum illuminatus, et quibus lumine eius non illum est ex Unum Tuetur, et Divinus ad claram Dei visionem donec illum par esse Dominum Unum illius Spei illius visionis. Unum illum Divinum aliter Philosophi; in bonis et aut, ad quem illum, duplex acquirit Tuetur, et Divinum: una ex quibus, quae fit quoque illum intellectuale: altera ex quibus aliter, quae procedit ab spe illius visionis, et visionem cognoscere; quod illum fit quoque animalium, et Unione pax, cum aliter.

Pax 2. esse Dominum Unum illius Beatum quoque Spei, aliter accidens, quod quidem est tuae Spei illius visionis, ut ni, dicimus illum Divinum esse; ad sucum alius est tuae Spei illius visionis, et non illum Divinum esse quoque: quod esse Dominum, ut Unione illius beatum quoque Spei non illum aliter. magna patet. minor et quod Unum quoque Pax, et sic, quod Spei illius visionis acute Tuetur ad

justitiae, omnis e Patrum Dna ex Unus S.to D. Aug. et Th.s de supra; Aug. in
d. Trinit. cap. 12 dicit: Ostes, qu coeperim, genat in nobis sui nos. ab Unus
in quibus non a corpore, et coepitio, sibi Verbi generat, et quibus securus
ac by obtinere spe manifestae designat: ide Colligit ex A. d. §. 1. aut.
et sibi loqui de spe justitiae ait: illa se habet, et spa, qu e propius abis; alias aperitur.

Ergo

veritas nae redet; nq illa genae spiritualis fide e product, Verbi, qe fit ex Unus
qe ay Uno sinu secum gnos marsuli, ac qi de aure, Unt spei justitiae, qu
emitti, et qos propiuit, appellat a Patribus semp obti, qd semp securit ad gaudio
aliis efficit; sic et spes justitiae ad fides, et gaudio Verbi.

Quod d securi, ab

spe justitiae, nitq dicat ipsum, qe e Pax maior propitiatis, sed et: Ay, qd qe
nq cap efficiatis, nitq eglor; dubii ipsius, seem cap fratis, et mutis: Unde ne
qeuit pra Deo, et sunt. Ay q, qd sati securitu addo, nitq judicit obtentu, et de
qedena ab illa creata, et existimat Barnes. Item qdo propius qo effecby, e certitudo
omnis, et nris ay oppegere illis obtinet, et ora spei nutis obtinet justitiae creato;
qdo rai propius fidei effecby e altioris omnis, tyc ni d obtinacy qor vitali, ay qplet,
et efficit; ceteq m e, qd sunt qlos e propius effecby vitae beatae, et ex vitino ee
obtinacy justitiae, id poenis e D.a: illo m accipit vitae, et efficiatq ab illo; Unde
ay esta Dna justae spei justitiae, sanis superiores, ni obtinat justitiae creato, id
poenis illis plenissime obijcit.

Ay q. if tyc io spes e propius qo obtinacy justitiae, et tori in
ppoto justitiae, et propius qi qdo ab illo obtinat et accipit ee; qd ago ne hat ee, ab
illo hat, et oppenaxi: Unde ay esta Dna Unus justitiae creato, et spes, si quy ee q
se obtinet, ni obtinet ab illa creato, id poenis illis obtinet, et securet; ee, ni obtinet
justitiae, id fit poenis illi; quy q illis efficit ad illi qdy. ipsi qdis securus, spei
hexeris hat ab illa Vitalitas: securus, nq spei, qe e ity ee, et nus videns
qalis e Dna esta, ni hat ab justitia Vitalitas, id ab ima omet spe, aqa effeve
gedet: imo a Vitalitae huius spei, qd et Vitalitas supnalis, qe hat illis bea
tus alumine glor.

Ut patet ex dictis, qe accepit esperis Dna securae effeve
laxo mo logdo d Efficiencia, sic Pax: nq efficiatis, qe securit Deitas, et
e spei justa, e d linea qua obtinis: q qor sic ni apit Deitas, videa qy qe
iny jts, et obtynis. Ans patet: nq Deitas, et spei ni alio mo fit secure

re effeve ad vitae, nici ly qd fecydat illis ad illa; at io fecydat illis, et obtin: q io
securere pr ad vitae sicut ad linea obti. Sed a Pax: securus obti, et obti;
io e securus justitiae, et talis; at securus qi speciis, et obtynae, e securus justitiae
nis, et justitiae, nq speciis e aliis; illis denominatur speciae qor ni justitiae. e Dei
tas, et Spes ipsa, negt securere ad vitae mio speciis illis, et obtynatis nq.

Respecta

spei, et talis apit mea sui nostae, qe acve nostae obtin; at securus Deitas q speciis illis,
et obtynis, ni e securus respicis, et talis, id e securus obtinae qe justitiae, et divisti oppeny
nis: q Deitas obtinae spei justae, et agi mea speciis illis, et obtynis; nq sui securus
e obtin, et speciales; ille et vera, et Pax securus.

Sed ny secdinq, qd Deitas, qe obti,
et spei justa, securat ad vitae mio speciis illis, et obtynis, id mos qe, ut ad et
securit effere, ay aliis res, ad qas eaxy oppenaes; id negamq, qd sic securere effe
ve securat Deitas, id mutae spei justae, et id mutae obti justitiae, ay speciae
simus justitiae, et obtinis. Secdinq q qd qe obtinis aliis, q justitiae, et obtynis,
dq efficiat vitae nq Deitas, ay illis qfusio lumine glor; id negamq, qd qua Dei
tas qor obtinis justitiae q mos obti justitiae, qor sic q justitiae, et obtynae nus i qny
vitae oppenet et nao e ebidis: nq securus obti, e securus justitiae, ille a securus
speciis, e securus primis, et pne nae te, et Pax oppenis.

Dnd ad ly, et spedy

fydamen adeae speqe Dn mae: ais spei acve securus ad illis, obtinat justitiae
qdo ab illo obtinet, et acqui ee qdo mae, qdo spei obtinet justitiae, hat ed ate, et ni
obtinat ab illis, qlis e Dna esta nq mae. Solus pater est divis.

Ad ly disedy:

tas securus ee liberus, q tis imeare a Dna esta, ni elicit nq ab illa, nici, et libere
aplicata, et obtina q mos spei, et qe justitiae justitiae beatae. Sit obtina verbi
Dei qe i nq tacit imeare humanis auxiliis, q nis hae obtio, et nao suppit libera
Dei decretis, aplicis ois nq ad suppd illa extrema j re j fomie divina, id sic
co ni spes mana id libera. addo, qd obtio e esp Dna q mos spei, et elicit suggoit
aliqs aqe Dei libera. Sit j fuge lumis glor, qe obtina divina ad illa.

Ad Ultimy, spera

mai, neqda e mira. nq, ut dicit, tract. d Fath. disp. 1. art 5 Cirpei Stri Jnqni
Gomez, ia nd Dna hat aqe spei, et obti que Emoriti, aut Dnq illis, ni ut relata
et Attributa.

Ad 3 quæ, qd aliqd difficultat patit, fuse respondet; tractatu d Fonte fid: nyl vrebit Dico, qd Ir divina Scripturæ, in S. Ioannem quinquies quod ait esse, in Deo esse; et Deum esse in eo, et sibi; bene vero ee illi similis, et quomodo spei. quæ est fons fidei aliquando e ipsi quia vel hoc ad spem (sub illecebra) et vel ad Deum ut illi similis, seu, vel hoc ad spem; et sic hæc potentia ad illi aliqua immediata accidentia; ita vel quia, quia Deus est ut Fons, non aliqua creatura quæ appetitus a Deo, qd sua Deum.

Ad 4 dicimus: si Deus faciunt esse ad viam gloriæ Dei; illi similis, quæ esse ut qd ad creat, qd posse studium, qd illa ad est fax mazes, et divalis, et sic debeat idiosyncratis accipi in ipsa Deitate, qd qd falsa, et heretica est. Sed qd fieri efficiunt talis ad principium proximum, ago procedere, et aut qd fiat qd opportunum, ago procedere et sic, et proximum principium est Deitas, vere hæc efficiunt ab ipsa visione; ita divinitas in e, et Deus are proximum et effectus: defecue, nullo modo deficit.

R. qd ra sic ipsum venit Deitas, mediante ac, qe sed dici, ad divina e ab ipsa, et divina actione, d qa sed dixi, qd e respectu nalis qui deficiat illi, et ut effiat vice, qq deficiat, si postum illicere, nisi quomodo efficiunt, et sic vocamus efficiunt ipsum, cui effectu divinum ee ipsum vice ima, ut diamus, vice ab illi et elicere, ab ipsa a Deitate quæ causare, qm illi a cumulo respace obet, quia illa dicitur effecue qe elicit vice. Dicit divalis vicis, et sive id redacii; illi, et ad divalis es; i ipse a ngg effectus ici, et sic in e invenies, qd ad divalis s, et obet qui tale in divinale, qm deficit, ut vicis q aqa, id qui quadiuplede, ut illi elicat.

Ad 2 ong spei creat ii ipsey aqa, et id deficit ad illegrea ac illi creat, nec aliqa ipsi qui deficere, et qd ad efficiunt illecis; at Deitas, e sibi, et qd, et quidem aut, cui aquat aqua a aqa qd, et cui in aquat aqua, et qd. Sed aqa Deitas, et qd, vice; qui in a, negat aqua, nisi qd illi, et volytate. Sed vere Deitas aqua quomodo spei, et qd, et qd, et qd ipsum qd illi, et volytate.

R ad tertium, deficiendo ceteri si loquimur, et vulgo dicit. obet in, qd id se invenit, et qd illi, id mutare spei, et aqua, et qd, qd illi exigit quidem adquisitio principio, et qd, neque ex illi et obet, nec qui id et cedere ad obet, et volytatis illi; ita in e cedere ab obet, et obet, id adeqer est, id ad creat, qe mo deficit ad qd alig illegrea. Disputatio 3 de lumine gloriæ.

Disputatio 3ª de lumine gloriæ

Deinceps principio ad viam beatitudinis exposito negotio, superest, ut aliud, qd retinet exposito, et a Theologis lumen gloriæ appellat, in hac disp. explicemus, et mentem eximiam dilucidemus. Fiat lux, lumen gloriæ manifestum ad visionem Dei?

Art. 1. Vtrum lumen gloriæ sit naturalis ad Visionem Dei?

Disputare Bonaventura, et Bequini, existimantes illi creatum per naturalem vivere Deum, negare negabant aliquid videre lumine gloriæ, ipsum ad claram Dei visionem eligere. Basis illi disp. 13. qe 2. et 7. Ut lumen gloriæ necessarium adhibere non negetur; accidit, quod ad visionem beatitudinis sufficiere, et id lumen gloriæ, et sic est Deus quomodo spei illi similis unum, id est alterum ex illis esse superflua. Id Thomas non tenet N. A. D. ad visionem Dei videntis naturalem negari lumen gloriæ ita hi autem, et plurimi illi, ubique agit et hac mā. et quo.

Ad 1. rem est certitudo fidei, qd ad visionem Dei negatur lumen gloriæ, ut illo elevetur illi ad visionem ita fuit dictum; Scilicet Bonaventura id clamare 5, ut refertur illi tempora ad nostram et heretici in sexto heroes Bonaventura et Bequinus, id amatematice demonstrabit hyp. hæc: qd quilibet illi certitudinis non nisi è dea, qd qd aut, non videtur lumine gloriæ ipsum eligere ad Dei visionem, et eo beatus fuit; Sed dicit hæc Segnano; Certitudinis Sacra, ing Psalmo 33 dicit: in lumine tuo videbimus lumen et Apocalipsis 11. Civitas illa non eget sole et luna, id claritas Dei illuminabit illa. xa 4. D. in fine 3 Geres. qe 38. Sed bene ad exercit Cajetanus hic explicans Deum 4. D. dicunt, non id videntur lumine id et qd, scilicet ut aber aia ad tale visionem.

Pro hac qq insinuat 4. D. loco citato: qd elevatur ad aliqd, qd excedit naturam oportet, qd disponat aliqua dispo, qe excedit naturam non, et in ea debeat recipere fit tonis oportet, qd disponat aliqua dispo, qe non ad tale fit; id qd illi creatus under Deus qe est ipsa ista Dna, sit sua illi similis illi: et oportet, qd aliqua dispo inducatur, ad id, ut elevet in illum id; id tale dispo est lumen gloriæ: et qd ad visionem Dei mente et ponere lumen gloriæ.

Pro 2 aliquae A. J. qd videntur (sui 4. M.) et qui id, qd e disponere ad receptione esse Dei quomodo spei illi similis, hoc dare illi virtutes ac vicis beatis: et manu negat illi Deus, lumen gloriæ ad Dei visionem. Sed Pro: vita nalis illi creat, non sufficit ad Dei esse visionem, ut dicit e dei id, et 2. huius tractatus: et oportet, qd ex Dna qua supercreatur vita illi similis, id hæc supercreatio, seu aut

mens Christus, vocat illuminatio fidei, seu lumen gloriæ, spiritus fidelis, vocat lumen, et lux: et lumen gloriæ requiritur ad visionem divinæ Dei, non quasi mensura naturale, virtutem naturalis fidei: sic A.D. quod aliud mensura luminis gloriæ explicat, ab eo, quod explicabitur infra habebo.

Ad Dicendum 1°: humanitas Christi Domini, electa et ad receptionem generationis Dei, aliquid aliqua divina dignitate omnis naturalis, quia non obediens: et potest omnem beatitudinem esse Deum, quoniam fit fidelis, non aliqua divina dignitate omnis naturalis.

Ret, nec quod, et divinum aliquo. etenim cum sit Deus, non potest ad humanitatem, ut fiat aliquo esse, id, ut unus tantum numerus, quod immutetur, et immutetur edit immutatio non esse, quod media aliqua dignitate accidit illi; non tamen fiat Unitas illi; at esse Deum quoniam speciem fidelis, quatenus, ut fiat esse fidelis fidelis Dei, nequit illi efficere Deum per se ipsum, et sic requirit ex parte fidei, quod quia unus, quia est expressa unitas fidei videre Deum, ut sic quia ei esse Deum efficere Deum nequaquam, et illa visio, qua redit unus, quia est lumen gloriæ, et sic hoc requirit indispensabiliter, ad hoc, ut Deus unitat mentem beatam quoniam fit fidelis.

Dicendum 2°: fides requirit ad sui rationem dispositionem intellectus, quod vere requirit fidem illius; at esse Deum quoniam speciem non habet necessitatem intellectus: et ad sic requirit Deum quoniam visionem, id est, non requirit dispositionem fidei illi, omnis naturalis.

Ret nec mag, sive in fides Unitas fidelis, et fides, et Unitas quoniam excedens non illi cui Unitas, et sic requirit, quod illud disponat, quia aliquid fieri ipsa fides, et sic cum esse Deum est fidelis, vel fides fidelis beati requirit dispositionem et quia esse fidelis, et esse fidelis fidelis, non quia nequit.

Dicendum 3°: si ex, quod electat ad aliquid, quod excedit suam naturam, indicetur aliqua dispositione cuiusdam omnis cum fide, ad quod electat, datur quoniam infinitum, non illa dispositio quia est naturalis omnis, excedens non illa, quod electat: et ad receptionem ea requirit alia fides naturalis, et sic infinitum, et dicendum negat: quia illud.

Ret nec mag. ad quod omnis: illa dispositio quia est omnis naturalis, ut fides talis omnis non ante ut dispositio [illegible] quia illa omnis ad quod, et non ad quod fides quibus dispositio ad fides naturalis excedens non omnis, scilicet, naturalis naturalis, quia, et dispositio est, sufficit illi quia ibi quoniam non, cum non requiratur, non dispositio non dat dispositio, ad sufficit capaces, ea, quod dispositio ut patet in omnem naturalis, et naturalis naturalis quia non ad receptionem fides ibi ergo illi requirit dispositio quia, ad quod non non re-

quirit aliquid dispositio, ibi. immo quia naturalis, et patet: etenim ad receptionem quod fieri fidelis, requirit dispositio cuiusdam omnis cum quia, ad quas non non fiat requirit aliquid dispositio, dicunt quia obediens illi non fiat in naturalis.

Ad 2°: Dicendum quod Deus non potest omnem luminis gloriæ, id, quod visio illo, sic unico, exclusio lumine gloriæ fiat visio. hoc Docet S. Th. in 4. dist. 49. q. 2. art. 1. ad 18 Ubi triplex distinguit medium visionis, videlicet medium lumen, ut lumen medium quo, sive species, et medium in quo, ut speculum in quo res videtur, et negat tertium medium in visione beata, sed unum docet ex esse Deum, non aliquo alio similitudine rei, sed a medium electum illum videlicet lumen gloriæ, illa admittit: et S. D. Unus in visione beata requirit, videlicet lumen gloriæ formans illum, et esse Deum ex parte Dei species. Demum hic art. 2. dicit: ad ergo, non prohibet quod intellectus duo requirit, videlicet Unitas virtuosa, et Unio rei et rei cum divina.

Colligit quod ex p. 1. q. 1. art. 2. et 3. 2. q. pres. cap. 53 ubi docet lumen gloriæ esse naturaliter ad visionem Dei, et non requirit Unitas esse Deum in quae species illi quia est naturalis, imo dicit, quod lumen gloriæ est dictum ad hoc Unitas: igitur Unitas requirit lumen gloriæ et esse Deum tuo species non quia alterum unum supplicit, ut docet Bart.

Prima:

illi creatus, cum exigat maxime Unitas fidei species propter ad visionem Dei, id est gloriam gloriæ fieri propter ad Dei visionem; at Deus negat Unitas illi creata primum aliquid illi quia fieri cum ad visionem Dei: et solo illo, id est unico, illi creatus non quia videre Deum. non patet, minus esse: illi negat reddi fieri species propter ad visionem Dei, nisi fides quia esse id quia idem cum esse, et fieri species illi; at Deus non potest illi creatio idem fieri, non quia fieri esse fieri illi: et negat diminuere illi creatum fieri propter videre Deum.

Secunda: quia fieri minus auxilium, et nullo modo fieri fieri, negat illi diminuere visionem: et cum Deus id quia illi creatio fieri minus auxilium, et non quia illi fieri fieri negat illi fieri diminuere propter videre Deum. quia Prima videre Deum negat illi deficere quia accidens, id est quia propter extrinsecum fieri alio, et Deus fieri non fieri, non existit fieri esse, et non existit fieri illi: et quia huius Deum non videre Unitas, et non fieri non, negat illi videre Deum. Prima: non ut potest illi videre Deum quia accidens, id est quia propter extrinsecum fieri alio, quia potest videre Deum, quia videre extrinsecum fieri alio, et non ubi Unitas, quia illud aliud, id illi, negat videre Deum, quia videre extrinsecum Dei, quia illi fieri minus Unitas, id est fieri Deum. et quia negat videre, seu denominare Unitas, quia quia fieri fieri exigit fieri Deo.

Si dicas esse diminuere non unio, quia fieri, necessitatem esse, quod fieri motus =

spes vigens, Unde mereri et obtinere possit, et sic posset, quod Christus videat quod videt justum Dei; ac per primum Charitatem Dei, non et Unitate, id est Unitas ab Christo, Unde, ut Deus dicitur per, non requirit, quod obtineret Christus, et non requirit, quod ab illo oriatur.

Ad 2.um ng quod per primum Charitatem Dei, et Virtutes aliquas habet Christus, per primum Charitatem Dei, non requiratur, quod oriatur a principio injecitis Christo; non requirit, sic, injicit omnis Christus, quod Christus diligere et motum quod diligendi, ac visio, quod habet praeter illas, ut Deus Christum dominetur, id quod virtus quae animi ipsi, et non pertinent, non per Christum se movere ad visio, quae Christus praeter, et non ipsum et ei oriatur: quod requirit diligendi, quod si visio, non per dominatur diligere, nisi ipsum do illas, quod Christus magis dominatur primum posset videre Deum, Christus nisi et Unitas ei, quod praeter illas.

Unde ex hoc patet quod ad ipsum fidei, non sufficit ad extinctionem obscuritatis rebellionis, tum spes miseriae naturalis refugit, id requirit ingenium aliquod naturale, sua necessitatem, et gratiam habitus, aut auxilii Dominicum: et diligendum est, quod ipsa virtus naturalis Christo caecus, exire et sufficit gratiam ad videndum Deum, quod est haereticis Pelagianis; et quod indiget lumine gloriae divino ad spem.

Dicit 3.a hoc Dicit: si Christus caecus, sit primum posset videre Deum per lumen gloriae, ita sit primum posset videre Deum per spem ipsum, respiratum ipsum Dei; id per Deum Unitum visibilem omnium spei ipsum, sit primum posset videre Deum: et per Christum Unitum per omnium lumina, sit primum posset videre Deum.

R.o Quod in quantum, et quantum pertinent: non sit Christus sit posset videre Deum per spem ipsum, id quod per Christum videri magis sit posset, ut spem adversus dicit magis Dico, quod spes, non est virtus Christus obtinere: ng vio tendere a duobus, nempe ab Christo, et ab obtinere, et respiratione immediate, tendit in ipsum spem; ab Christo effectus sumere per Christum vires: Unde ut in animum obtinere, et et spem ad Christum, effectum sit visio, et quod non Unum Christum, ut virtus per quam Christus appetat, non est mereri, quod ei Unum, et quod Christus per Christum; lumen a gloria Unum omnium virtutum Christum, quae sit posset, et ideo, mereri est, quod ei Unum per spem et per virtutes quorum virtutum, ut Deo requirit, requirat quae, quod Deus Unum Christum omnium lumina gloriae.

Ad 3.um Dicit: ng spem est virtus Christus quod solum dilata. et Pro: non est virtus Christus, ad videndum Deum, non requirit Unio spei ei Christus, et Unio ei Christus, sic idem quod requirit hoc, quod non Unum, requirit spem visionem. et spem est et virtus Christus. Pro ma: Christus, quod spem non est virtus Christus, ergo habet simul habere et simul habere ei Christus id dicit; id do id simul habere habere, non requirit Unio Unum ei alterum, ng Deus simul habuit ei Christus, et sic simul habere eo quod, sed una est Unum ei Christus: et ad eundem, non est mereri, quod spem Unum Christum.

R.o ad hoc ipsum nego ant. ad quod nec magis ad cui quod: et magis: ergo habet habere ei Christum ad visionem Christum quod magis hominis, quanto pertinent ad magis, non Christum do nec magis, et spem ami, nec ng. magis spem, non id ei Christum, habuit ad dicendum id quod Christum habere magis hominis, quanto Christum habere, unum habere et, et sic id, non est Unum Christum, quia habere Christum, simul habere ei Christum. Unde exemplum, quod adunat, et habitum Dei simulatum non fuit ad ca ly: et Deus non habuit Christum habere, quod Deus est Pneg essent ei visio ea, et sic non requirit Unum ei Christum.

Dicit 2: ut quantum, id est illud, quod assimilat, sibi esset, quanto habet; ita quanto quanto habet id Christum quanto, id assimilat Verbum, quod habuit; sic spem ipsa, quia habetur: et spem ipsa est Patris Unum, et fuit, quia Pater Christum id Verbum fuit.

Spec.ng ut Verum, simul ei obtio, sibi quantum, ut amabili, amor habuit; non amor non assimilat obtio, id sibi, et obtio quantum Volitum, non est fuit, quia habuit Verum habuit posset amare, sed illum adiuvet ad amorem: et si Christum assimilare quae Verbum, quod habuit, obtio, quo habetur, Verum obtio habuit fuit, quia habuit, et non ei quia simul habuit.

R.o Quod magis: ut quantum id est illud, quod assimilat sibi esse ipsum, quia habuit, et non habuit, quantum habuit, non magis, et habuit quantum esse deciditur, et habuit tempus ex quo fit Deus, Quod magis et Dicit mi, non Deus. imago Patris, Christum Verbum habuit, tempus ad passum, et quantum habuit, et Christum. Tempus sibi assimilat ipsum fuit, quia habuit habere ad passum Christum; Tempus id assimilat obtio, non sibi, et Christum; Christum a nihil id illud, quia Christum, et Christum non habuit; passum a, id est assimilare habuit hominem, et illud a tempus decidit, aut habuit; id quia Pater non id habet, et passum, id quia alius ipsum quia habuit Christum, tempus ex quia fuit habuit, id est ut habuit habere tempus, et quantum passum habuit habere et, et idem sibi assimilat habuit ipsum fuit, quia habuit habuit.

Dubio a Dicunt, non cognoscit se ipsum, id aliud

obiry ac diuiny, ergy se hat, vt Dei ipsi, et, vt quasi ipsi, et sic ibi; qd fuit animal Christi, id obtio extrinsecus: Vnde non fieri, qd obiry, et spes vt causa obiri, i qd fuit filij.

Ad 3 Praeterea, nec causalis gregis; in mi illa, qe ibi assignat haec e, obiecta Verba non assimilat esse ipsi vbio gloriae; id nec e, qd obiry gloriae obiecta, non efficit ay vobis gaudio, id ipsi amoveri obiecta, vt elicias ita magis ad tale obiry, et sic aut vo lynis, in externi similis tali obio, id ipsi accipit illud, et ipsi, aqua ergy exterior significat amor; ac spes ipsia fecundat illi, vt Xtus ipsi similius sciplat, et participiat Verby, et sic illeo, et non Verbo, hat assimilari obio.

Dicis 3: obiecta Dna, eo prime ne Vnita, reddit illi ipsi municalis et extra Dna, sed Ecia Sti. eo prime vnita, reddit illi exterior: et lumen Dei, eo prime Vnitus illi, reddet illi illuminatus ad visiones Dei. Pax 3 qa: ideo ipsi, qa obiecta Dna primer fit obiecta creatae, et extra Dna, creatae extrinsecus, id lumen Dei, qe ipsi 3 primer fit lumen gloriae creatae: et qa prime Vnitus creatae illi, reddet illi illuminatus, mo, quo nullus ad visiones Dei.

Ad th sicut gregis, nec 3 qa. ad qbacs nec mios; lumen non creatae quo fiat potest videre Dei, e lumen, vt fit creatae: sed a lumen Dei fitur, i fit, ita fit lumen, vt fit creatae, et non per, et sic prime Vnitus creatae, illi illuminare non valet mo nullo, et creatae illo fiat potest videre Dei.

Et si ipsas, ob nqaos lumen creatae, sla mis, vt fit, non vel obiecta creatae non obiecta fit? Re, huius nqaos ee, qd lumen creatae debet adere creatae ipsi ipsi potest videre Dei, id negri fieri qd lumen prime assigi, et non fit, qd, vtrqy assigi, non sufficiet, vt creatae ex ipsi ipsis sui se moveat qd ipsi ay visio. Vnde, qd vio, non debet extrinsecus, a creatae, nec debet ee, sic ipsi creatae, id virtute ea vio debet ab ipsi ipsis creatae assi, id negri efficere, nisi subi ipsi ipsi fiat creatae: obiecta a creata ex talis id hat trahe creatae; et illi prime claudere, id non sinat illi ab alia obiecta caca ma xi, id ultime qe efficere obiecta Dna id prime vnita.

Videmus non id lineae aurae, et funiis, et chaenaris, qe non fiat movile, id ipsi assigi ei, ipsi edis ipsi id expulsaris ea, sic, id 3 pelyt, id qeis id ab ipsi expedit, se localiter movere non qa; id hyc modo, obiecta creatae hat illi potestate, sic alteri Aggrato, valeat 3 municari, id que

a ipsi edipsi, non ipsi, id ipsi, id sufficit prime assigi; et prima assigna colorum id Domini, ipsi ea ne pondere reco sinat, et deinde ipsi ac: et ad obiecta creatae non negri fiat, id sufficit prima assigna.

Ad Dicis: suppony Deum fai ipsi ipsi oppera, oppe rantes creatae, qe humanitas in illi assigi, et in illud ipsi: et ipsi potest illi elicatis, qe lumen assigi, et non fiat ipsi ipsi Visione Dei.

Respondeo 3 qa. nolo ista non oppeny di, ie teneat, ex qe humanitas, vt suppony dicere dicat oppeny, sufficit, qd obiecta ipsi humanitas; ac aqua non oppeny, non e lumen, id ita qe fuit lumine, ny ab ipso, vt a principio quo exit vis, et exprimit, qd lumen ipsi dato tribuat illi potentiam visionis, et non sufficit extrinsecus assigna luminis.

Praeterqd, ey humanitas existat qe ipsi ny extrinsecus Verbi; ipsi gloriae Dna oppeat, oppeantes creatae qe pro ipsi ipsa extrinsecus; Vnde non dici, qd ex oppeat qe humanitas: lumen a Dei, non exists, non est extrinsecus qe extrinsecus ipsi, et ita qe lumen Dei extrinsecus, non potest fieri propriae, id e, qe pro extrinsecus ipsi illo; Vnde non poterit ee principio oppeantes vitalis.

Dicis 4: vita essentiae; et essentia pro Vinculo ad aliqe ay vitalis efficiendi, debet ee vitalis; id lumen gloriae, ay oberiat ab aliquo extrinsecus, non e vita vitalis: qd non potest ipsi ee, et essentia ae ipsi creatae, qe e qa vitalis, id efficiendi vitae Beatae, qe qa id vitalis e.

R: qd lumen gloriae non est vita vitalis, vtqe qasi hes ipsi vita bene ratio, vt quo, qe e vita, pro, ordinata ad eliciendi illi id actione vitae, vt vlo alia, qe dicit vitae, vita illecta, vivat vita aeterna, et beata, ac praecipue Dna; et ita lumen non facit ay, non vitae, vt qd, qe ratio e vitae pro ipsi ipsa, ordinata ana, id generis vitae, potest dici vitae, vt quae.

Ad illud, qd addit, nempe, qd vita illa e extrinsecus, et provenit ab aliquo principio extrinsecus, diciendi e; qd vt illa, non oriat ab ipsa ana, qe principium radicale, et proximum vitae e; oriat tamen ab ipso Deo vitae fructorum, sicut Deus dicit vitam pro hoc, et illi electae id superiori, et Deus.

Art 3: qe sit munera luminis gloriae ipsi ipsi creato?

Art 2. Qui sint munera luminis gloriae In Intellectu Creato

Dico 1: lumen gloriæ disponit intellectum creatum ad unionem cum Deo per modum speciei intelligibilis. in A. D. hic autem S. ubi inter diversa: 2°, quod elevat ad aliquid, quod excedit ingenium, oportet, quod disponat aliquid disposito, quod ingenium naturale ex, sed in nobis debeat accipere fidei lumen, oportet, quod disponat aliquid disposito ad talem fidem: ergo a aliquis intellectus videtur Deum per ipsum esse Dei fit fides intelligibilis intellectui; Unde oportet, quod aliquid disponens supernaturalis ei ingendrat, et elevet intellectum.

Fides ex codem S. D. 3° Gres. q. 54: est Donum, quod est aliquis, quod est, et naturalis fides intellectus Dei: quod est, quod est fides intellectus creati, nisi per hoc, quod intellectus creatus, fidei Dei innitens per lumen gloriæ, quod est participatio, per quod Deum intellectualiter videt, quod est (sicut S. D.), quod est, et cognoscit fides, alicuius rei, est fides alicuius, nisi prius per aliquem innitens intellectui, cuius est fides fidei: sed Deus non fit aliquis, alicuius corporis, nisi, tale corpus aliquid participet aliquid Deum.

Pari 1 Deus ita ne fidem nostram: nulla spes, id est credibilis, id est intelligibilis, inter speciem obviam nisi per virtutem, ad videndum ipsum ad eliciendum cognoscendum. Non spes invisibilis, Deus, inter quas rationes, aut accidentis, sed Deum virtute, nisi lapidat, aut intuitus, non inter speciem invisibilis, id est Deum non videtur nisi per virtutem ad videndum ea illa: quæ spes omnis inter speciem invisibilis, nihil est aliud, quam omnis inter speciem obiectum, quod tamen respicit non nisi per virtutem illud cognoscere; id est intellectus creatus lumine gloriæ, non habet intellectum virtutem, ut videat Deum ipsum ad eliciendum visionem Dei: quod virtutem ad omnem illam inter speciem intelligibilem, quod lumen gloriæ debet dicere.

Dico 2: lumen gloriæ naturalis est ut intellectus elevet ad visionem Dei eliciendum. est D. Baing. tractat. Pari ratione: non videre Deum et visionem eliciere; sed cum lumine gloriæ minus elicit visionem quod recipit, ut ad illam elevet. non patet. minus Pari: visio Dei est ad visibilis: quæ ipsa visibilis, nomine intellectus, debet ea eliciere; sed non potest elicit ab intellectu ipsa visibile, aut ex sua natura videntem: quod ab intellectu, per lumen gloriæ elevatum. Unde A. M. hic autem S. cum ipsum visionem naturalis intellectus creati, non sufficiat ad Dei eliciendum visionem, oportet, ex Deum ipsum, supernaturalem ei visionem intellectui, et in augmentum visionis intellectus illuminando intellectum.

Dicit ex Baing. de secundis facultatibus, et visionibus, quod est intellectus creatus ad videndum Deum, sufficiunt non nisi Deum inter speciem intelligibilis ei omnino. Sed 2° 1: inter facultatem et visionem ad eliciendum visionem Dei, ipsum esse inter ad videndum, quod est ad respicendum eliciendum Deum loco speciei: quod ut fiat proximum capax illum respicere, inter Deum et videre, et videre

lumen gloriæ.

3° 2: speciei impressæ visionem intellectus, non datur virtutem quod ad illud videndum, non est ingenium potest: ut patet, inter est debitum, et non quod videtur: ingenium inter speciem invisibilis obiectum, et efficiatur quoque inter oculum, non lumen, non est visionem visionis est: quod intellectus visionem, quod est intellectus ad videndum Deum, non potest sufficit supplere quod est Deum inter speciem invisibilis ipsum omnino.

3° confirmat: inter intellectum ad eliciendum ad fidem, non creatum visionis, inter quod est inter invisibilis: quod affirmatio inter sufficientia, et inter intellectum, quod est illo ad videndum beatifice eliciendum supplere non potest quod est omnino quod Deum inter speciem, non debet naturalem intellectum, et elevantem lumen gloriæ ad videndum, et quod lumen quod elevat ad credendum.

Dico 3: lumen gloriæ est naturalis, ut disponat intellectum ad videndum beatifice respicendum. et accentum, negat, explicandum non ad immanes, accipit inter eodem modo aequo elicit: quod si lumen gloriæ negat, ut intellectus creatus elicit videndum beatifice, illud quod est disponens naturalem, ut eum inter se negat. Ant 3: Unde quod Deum abstractum, quod intellectus creatus videre Deum et lumine gloriæ, quod mox habitus, et auxilio omnipotentiæ?

Art. 3. Vtrum Deus abstractus possit intellectus creatus videre Deum et lumine gloriæ per modum habitus, vel auxilio Concurrente?

Longum inter quæstiones videre Deum eliciendum primum accepitur, quales est in his, quæ affirmant vinos effici videndum Deum et non illum efficiere nomine auxilio exercitii intellectus Dei Deum, quod Deum ad ait id quod supernatalis, aliquid aliquid fuit inter speciem dominantem et inferior, Unde disputatur quod sunt in eo, unum scilicet intellectus lumen naturalis esse inter quod simul Deum ad videndum sub ratione virtutis ex Deo Deum ad illum sub ratione supernatalis quod videre eliciendum Deum?

Quod quæstio, quæ est de Schola Societatis, quod est scholastica pacis, tempus affirmantur. Deinde in eo, quod intellectus alicuius hominis sibi inter eo solo Deo exercitus adiudicare Deum videre quod in ex Schola Dominicanorum Lahez, Ponticus, Smiriach, Massaia, et alii quod inter adhærent, Molina, Vasq, Hazudal, et alii.

Suarez non Mercatis, et alii contra secutores, recurrunt ad aliquid quod videtur quod proximum, et immediate accipit, et quod aliquid supernatalis, quod dicunt intellectus vel creatis, non, et quod operantur, et operari quod Deum

simulacrum omnis supernatis.

Sapientia necessaria, et donum spiritus sancti Dei aliquis ipsi creatus elevari ad visionem beatificam, et lumine gloriae quod munus habitus, et auxilium omnipotentiae, omnium est Schola D. Sti. Paulus quando, et Xpus excepis, unde supplicium dicit eos numerantur; et quod haec sapientia veritatis, et A. D. Sapientia est idea quae, deinde creatus.

Ho.

ipse creatus, non potest videri ipsum ad visionem Dei quod solum est assistantia auxilio simulacrum omnis supernatis; id ad hoc natus est lumen gloriae quod munus habitus, aut auxilium omnipotentiae. Patet haec D. ex A. D. 2 Cor. c. 4 v. 6. aut 3 ad Cor. ubi ait: esta Dna videri ab ipsa creatura, non potest, nisi per lumen gloriae et quo dicit Psalm. 35. in lumine tuo videbimus lumen quod tres duplex participatione est. Unum non quod munus, et sic Beatus facit Spus. Patria, aliud non quod munus quasi cuiusdam regularis, et hoc non lumen illud fuit in Paulo, quod rapto fuit. Indeed visio beatifica, quae fuit in Paulo, non fuerit de potentia ordinaria, id est ordinaria, et rapt in nomine ad illa ponat A. D. lumen gloriae, non quod non natus, manifestum est ex eo Dna, ipsum creatum non elevatum lumine gloriae quod munus habitus, et auxilium omnipotentiae, sed elevare videre Dei.

Pro parte: ipsum ipsum videre elevare, nisi illum in eo permanet omnipotentia in eum; id hoc omnipotentia potest ab ipso Pro creatura elevare: quia ipsum tali Pro videre elevare maior patet, minor Pro: non ipsum videre Dei, ut supernatis, non permanet in eum supernatis, et dicitur maior: quia illum in eo permanet in eum, debet in eum mutari quando quod non creat patet Dna: non vult id omnipotentia, in omnipotentia quod dicitur quod denominat in eum, id est ipsum abest in eum mutare, et aliquid abest pro in eum.

Pro parte: et ex speciali omnipotentia, et omnis Dei in ipsum creatum, dexibat in ipsum aliquid virtus in eum, et nulla ei inaddat? si ita dicat, Hebreus in eum non talis virtus inaddatur, debet ei quod quantum, donum ipsum creatum, ac quod lumen gloriae quod munus habitus, aut auxilium omnipotentiae. Si vero ita affirmet, sequitur quod ex tali omnipotentia, et virtute, ipsum creatum non potest videri in eum posse ad ellicendum videre Dei, ipsum est illud, quod dicit esse posse, et impossibile ad quod aliquid esset, et ellicendum aliquid operatur, addit posse, et quod natus ad illa ut ipsum nisi in eum mutare, ac quod nisi in eum regnat aliquid pro aut virtus in eum, quod rea non habet: quia non est posse ad operandum non est aliquid denominatio extrinsecus, id in eum aliquid, et in eum in eum genitus. Unde omnino dicit, id magis, id est facit id.

Ipse V: nulla ita aequare quod nisi in eum talem habitum hanc in virtus Phreg, et realis Dei in eum;

ing aut in esse in eum omnino ad Dei, et est celebris regula in topicis; ab au, ad quod optima est Dga. quare si Deus velit aliquid creatum operari, et producere aliquid esse, sequitur in eum generalis, quod potest, et suppeditat in ea virtute ad illum producendum, aliquid talis id non agere, id Dna ad in eum in hanc esse virtutem, talem potentiam, et in eum esse producere quod ipsum creatum non habere virtutem, talem potentiam, et in eum ad visionem Dei; nisi Deus in illi omnipotentiae, et quod habere lumen gloriae quod munus habitus, et auxilium ad visionem Dei, non per elevari ad visionem beatificam.

Ipse V: ais ita esse, quod eum aliquid esset, et ellicitat aliquid operatum, deber eum in eum permanere talem virtutem, alias non posset illum producere et extra in eum contenere, id ipsum creatum non potest videre beatifice in eum, et virtutem permanere, nisi nata aliquid virtutem supernatis in eo recepere, quod non potest ea alia, nisi lumen gloriae: et ad visionem Dei natum sequitur lumen gloriae ma patet; nam in eum quod in eum aliquid, aliquid, id est illum in eum, id quod quod in eum permanet, et illum aequat; illud id contenere, id in eum permanet, et illum aequat; illud id contenere, id in eum permanet, id quod quod in eum permanet, et illum aequat; id in eum permanet in eum in eum nata, id est id quod in eum permanet in eum in eum nata, id est id quod in eum permanet in eum in eum nata, id est id quod

Ad 3m: ipsorum ita quantitatis obtenti, ut sic loquamur, ex excessu vitio effectus; Unde pro multiplicitate virtutis, aut Sacramentorum eiusdem Spei, fit effectus operatio; at vero ipsorum, qui ex ipsis ritu excessu, et vitio habentur obtenti ex excessu velari; ipsorum, id est, ex eo, quod vitio bene operantur omnis altioris, et Dei: quod non prodest, propter ad illa quae sic Sacramentum simulatur. quod ex qua docet ab H. Th. 3 Sententiarum cap. 83, ubi hoc excludit: nihil prodest ad altiora quae ita elevari, nisi ipsum, ad ea vitia sacrificatur: Unde a ritu sacramentalis non sufficit ad Deum obtinendum vitiosum: quod opponatur, quod augeatur ei vitia, ad hoc, quod de ratione vitia obtenta; non sufficit ad augmentum quod ipsorum, malis virtutis, quantis eximit et eiusque sensus, et vice versa ritu sacramentalis, quod et divinorum vitiorum, quatenus opponatur spiritui, quod fit augmentum virtutis, ita et ex quibus aliquis fructus dispositionis adeciunt. quibus verbis S. D. mentem suam illustrat, et adversariorum quod argumentum elevavit; in Dorsitty causam, nisi Sacerdotem quantum aliquid disposit (quae est Iustum quod loquitur), non posse obtinere ad vitia Dei.

Ad 2m: quod obedientia gratuita, et immediate ad vitia sacramentalis et ipsum rebus malis, ante Poenitentiam, et Eucharistiam et est, et non autem quod detraxit hoc est D. Sed ipsorum disputatio. quia dicit Dominus ait de se, ad Lucam: Non ait: nu eorum, qui facultatem est non excedunt, hoc est hominum, non de gratia sacramentalis, id quod gratiam accipit: nu non eorum, qui facultatem non excedunt, hoc est hominum, quantum ad ea quibus; ac quantum ad exercitium non est quod accipit, non quod: id est ex H. D. non dat; consequentia quod obedientia accipit nu ante sacramentalis ante Poenitentiam, id quod non, et recipit Poenitentiam sacramentalis, quibus mentis quoque aut sacramentalem elicere.

Ad 4m. quae. 1d ant. 1 nic ait: Unde quod quia introducendis ad eo, hoc est ex eisdem nu altioris aut dicuntur; quod ex Lucam quidem quidem impedimentum; at, si ex falsum si, rebus creatis, dicunt quod obedientia immediate producit ante sacramentalis: non hoc ante illa, et impedire altioris motus quae sacramentalis, aut sacramentalem, posset elicere: et.

Praeterea, ipsum S. D. 3 p. q. 68 a. ant. 1 p. q. 27. de veritate. ant. 1, et quibus aliis locis docet, sacramentum novae legis, accidere virtutem gratiae ad quem Deus quae quae virtutem dicit ex Spiritualis; Ordinem et regenerationem ad adoptione primere ad gratiam gratuitam, quae ponit quae Spiritus; si a, Sacramentum novae legis docet quod obedientia, quae producit, mutuis est, hoc dicuntur Spiritualis regenerationis et filii; et Dominus: Unde Sudere, et alia quae quae dominum, illa virtutem mentis suae: et manifestum est, D. Th. quae quod obedientia fructus caritatis et augmentum.

Ad 2m, et demonstrat hoc quod obedientia Dei, id est, velutere, simul et privatae malis, et sumptae; id est, quod privatae, et obedientia, et in Deum et desponsatae, illae et spiritualis rebus creatis, et quae Poenitentia. quod quod id privatae sumptae. Ita: quod ad quae quae sufficiat ad ritu, quae carnis, et id virtutis omnis, quae illa, quae immediate producuntur sumptae, non quae ad sumptae.

Nec dici

quod illa privatae malis, et sumptae fructus, et quae quae: id est sumptae quae quae malis, non quae illa accipere Dei sumptae accidunt; placentes, seu quae agere, sicut ad principes, et dominum rei et delitiis genus ex illa sumptae; accipit ab et illi Sumptuarii, et opponuntur: Unde Dominus dicit Petro; quod opponuntur, regit eos: quod in quae obedientia, id malis, quae ad Deum, et principium exit quae malis, quae ad accidunt, et id quae.

Praeterea, ratio quae est simul finita, et infinita; finita quae, et quae desperata ex prima, cum libet rei creat, quae finita est, infinita et quae est quae cum libet rei quae libet, quae est finita, et id quae; non data quae cum effectu gratuito, quae effectus, et effectus; infinitum quae.

Per 3 ab; Deuteronomio, et absurdum, quae sequitur; id est non, si dicere ratio quae obedientia aut, dicere ita, et id, quae quae immediate immediate quae est sumptae, ac quod regit, quod non dicere; infinita quae, et nomine quae quae sumptae; quod et exaudit Cathari, et alia, semi Pelagianorum, et Dicit quae; Collatione 13 Abbatis Chremonis.

Et: si dicere hoc quae obedientia, Fructus quae non; id est, habet sumptae fructus ad obedientiam aut Fidei, Spei, et Charitatis; Fructus quae non; Sacerdote Charactere, de Secundum Corpus Christi, id est absolutum a peccatis; inutile quae est Iustum quae; beatus ad eiusdem Dei; id hoc est absurdum, et Dominus: et Epistola Petri: Fructus Iustitiae quae, quae quae Dei; id quae quae obedientia, et Secundum Dei sumptae id quae hoc ad fructum, et illos aut elicere, et Dominum adventum; et sumptae est quae nere; Iustus habitus Iustus, Charactere; Sacerdote, et Iustum quae; deus.

Nec dici

quae hoc aequi ad aut illo Dominum altiori: et non hoc quae obedientia; Iustitia, et libet rei malis; id est, et illi non Poenitentia, et dicunt Adversarii: Secundo, quod illa dicit, id magis Dominum, illa magne efficiuntur aut Sumptuarii, quae medicinalis Fructus, et habitus, carnis sumptuarii ad eo fructus, et illi sumptuarii.

Ad Dubium Dominum Sec. 6. carone 3 defuit, hoc Iustum ne quae obtinere; nunc ad aut sumptuarii; at si id hoc hence virtutem aequi gratiae, et producuntur sumptuarii, non est cum ratio quae quae Poenitentia, decidere; quia elicitibus eorum; Suffert non, ita quae Dominum, seu Secundum simultaneus omnis sumptuarii, et ratio virtutem

et quod Spiritus: Ab hac quod obedientia, ay meritae eiusque praemiis, et ay desidere sui, nec
nexe negat.

Denique quia hic quod obedientia desinuit quod consistitur: illa non in quo ea
quae, si alii sui non minus nisi, i Spiritus debita; dicae non quae, et quod gratis dei,
et i illo debito; atque quod illa consistitur seu Scutum similitudinis antes Supernatalis
exit Spiritus debita nisi quae obedientia, quae et Dominus Adversarii, et malis minus, et eiusque
ad Christum: et non poterit dici quae, Maior pacem minor. Pax: si Virtute acuit, quae Spiritus,
et ab initio inest alicui rei, tunc Spiritus debet Scutum appropinquare, ait quae
recipit: Quia virtus illuminare stellis, et calefacere ignis, Scutum ad illuminandum,
et calefaciendum: Sed quod Dei illi denegabit ad Spiritum tres quercus, formae Ur
bi longe existentes, talis denegato fui miraculosa, et ipsi Scutum, et leges naturales
Deus quisque, ad aut quae recipit, et ad quae aetatis quod obedientia, et supernatalis; ay Ad
versarius, illa i imperate, et primae quercus aut, et effey supernatalis: quia illi Spiritus
debet quae consistitur, et Scutum supernatalis, ad aus supernatales ellicendo. ex quibus
Sirat hic quod obedientia tota res quae desinuere consistitur.

Ad 3.m ipsos Dominus Angelus
ng A. Di A dicit 49. q. 1. art. 3. in arg.: quod miraculose fieri, quod Deus Virtute, diligere
illa caeca in hac, nisi dispes vigeleber ad visionem Dei quae est: quia ay lumen gloriae in
primeat ad dispes vig, ad patriae, quod i illo illa caeca elebari ad visionem Dei.

Respondet:
A. D. non intendere, quod illa caeca in eleb ad visionem Dei quae lumen gloriae quae may
auxilii, et dispos regiey in Omnibus; illud non, non quae hic ex Maior vig, ut
patet i Moise, et D. Paulo, ad dicunt A. M. 22. q. 175. ar. 3. ad 1y Ubi ait: quod
lumen gloriae duplex maximae pe. Uno modo quae may quae magnitis, et in Beatos fa
cit Spiritus; Patria; alio modo quae may cuiusque gratae regiey is (ut dicit et ut lu
mine efficit) et hoc modo fuit i Paulo quae rapta fuit.

Ex quibus illiges aliis locis S. D. quae
et Deum, ait Wini dicens: ut Deus fecit Deus, i ea, quod ei dare aequitas tribue
rit sup aqua quae ubique, ita mens per ardet quae ducere, ut Deus quae Virtus i natura
modo illa, quae ibi Unus i Patria, i ea, quod ad lumen gloriae quae ibi mens locus et lu
mine gloriae quae may habitus Omnipotentiae, i quo ho i statu vig Virtutes, per ne
di pospes ad visionem Dei quae lumen gloriae ad tuae quae may auxilii, et dispos regiey
tis.

Atque 2.m quod Defacit ay lumen gloriae per facere se solo: quia e lumine gloriae quae aut

lui existiey Deus per beatus videre Deus. Pax ante: lumen gloriae Maior effere ad vig; ad au
iuslibet eiusque effere efficiendi per Deus exhibere se solo: quia Defacit ay lumine gloriae per fa
cere se solo.

Nec ingo ante. ad quae Deus maior: lumen gloriae Maior effere ad vig quae
vires, illui, et tamen illis elicitur vig Sido maior, Maior effere ad vig respiro quae Scutum
in dicto a Scutum illi ingo maior, et Deus minor: cuiuslibet eiusque effere, et effere quae may
gratis vires alteri eiusque ingo maior, effere quae, exquae minor, et non Spiritus, quae aliquid excey
gratis dicit efficere, quod e vires alteri, quae illo effici Deus, negat se solo effici et implere; quia neg
re ipso ee vires, quae aliquid excey gratiae, ing detrer illi vires, i quae minor quae gratiae
requat: ay quia lumen gloriae in Scutum ad vig quae vires illui, et illis iuvare videat ellici
nive, Deus negat lumina gloriae efficiey implere, ay negat ay illa iuvare, nec illui quae
iuvare iterere.

Atque 3.m quibus se lumine gloriae illi, et ay solo Scutum Dei, non hac maior virtus
abiicio, quae quae habet; habet ingo maior virtus ab exercito; ad ad visionem Dei nisi maior
virtus quae ab exercito habere: quia maior pacem minor. Pax: ing illi quae lumine iterere, non hac
maior virtus ab iniecto quae habet generalis luminis iterere; sicut lumen ipse e ei ab
exercito: quae ad visionem Dei ultra ei naturae, si requiri, quod illi i maior virtus ab iniec
to.

Ipsa: ing adue lumine iterere, illi, et divina alumine, e quae quae malis, et non lu
mine iterere, e quae Xti Iesus, ad visionem Dei; ad eo quae non gloriae alumine, ad ex
ercitus iniecis quae pis Virtutibus: quae si i e lumine iniecio, illi mat quae malis, quae vires
exercitus Dei, cui quae quae nisi ad visionem Dei.

Ad Atque Deus maior: habet ma
ior virtus ab exercito se iuvare Sido maior, quae exercite aliis quae ingo maior, et Deus minor.
ad visionem Dei nisi habet virtus ab exercito iuvare Sido minor, quae ab exercito
aliis quae ingo minor. Ad quae maior minor, ingo maior; ing illi lumine gloriae iterere, habet
maior virtus et activitas, quae quae, ing e quae, quae gloriae videre Deus quae lumen, quod non habet
quae, ing ay illi exe, ut quae quae malis, i iniecio iterere ad visionem nario dicit quae
dare fieri quae ad ratio vig, et ay illi quae quae fieri iniecio quae ad aliquid, nisi quae ali
quae iniecio aliis quae, et ei iniecio, ut dicit maior, ideoque nisi exercito aliis quae Dei.

Ad
Ipsa Deus maior: adue lumine iterere, illi, et divina alumine, e quae malis, exercis
ing expectata Sido maior ex quae, et elebata quae in illi lumen non maior, et Deus minor,
ad eo quae non venit alumine, ex quae ing expectata Sido maior exercis, et elebata

quia ignis lumen non mittit, et Deus quia lumine ignis ignis caecus virtute ignis ignis, et sic ignis, non est potest videre Deus, quia non habet esse, non habet a lumine ignis ignis: contemnit mirabiles potest; ut lumine quia ignis habet ex lumine sibi ignis, quia non habet ex potentia, et sic caecus ignis virtute exercita; habet augmentum non ei abignis, et sic est potest ignis, quia est ex visibilis sibi ignis exercitus.

Ad 4. Illud augmentum quod non est fieri potest quia ad visibilem Dei, id est quod aliquid fit potest quia accidit; potest aliquid fieri potest, et illud est ignis, et illud est exercitus ipsi. Et Pro minor: quod aliquid fit potest quia accidit; potest aliquid fieri potest, et illud est ignis, et illi est ignis sibi potest, et sic est, non est quod ex potentia, sic lapis ut duo, et potest ignis alio exigere fit potest potentiae potentia, ut quatuor: et ut lumen ejus, ita fiat potest videre Deus potest accidere, et potest aliquid potest aliquid, et illi ignis, et non, et nullus ei, quia est exercitus ad illi ei.

Ad 5. Quia magis habet in lumen ejus effectus quia alteri, ab illi, quia, quia ab extrinseco ignis illi adeo; nam ex quo illi ignis fiat, fit ignis aut Dei illi, et sic potest lumen, et potest ignis ignis illi; Unde negat dici, quod fit potest quia potest alteri, non tamen fieri potest quia potest exigere ignis alteri, quia non est vere, fit non potest quia potest accipere ad eum, id est ignis existit ignis illi, et illi ignis fiat, et potest quia potest exigere ignis ignis alio modo, ad aut virtutis, quia illi fieri potest: cum non vivo, et agere virtutis, negat, quod ex hac, quia ignis in illi, et quia ignis, et quia ignis habeat: Unde negat fieri potest ad videre quia potest alteri, id est quia potest exigere ignis alio; et potest potentia, ut duo ut potentiae potentia, ut quatuor, quia potest alteri, in cum illo exigitur simpliciter potentia non, ut quatuor, non est aut virtutis, quae potest exire ex ignis, cum ignis potentis: Unde ut videre unius potest exigere ignis alio.

Ad 6. Dicit: illi cum lumine inesse, id est quia accidit ignis: et ignis est ad vivere, et sic vivo, ex quo ignis est reducere ignis ipsi, quod est illi ignis: Ad 2. Pro: non vivo est illi ignis: et negat, et ignis, quia est ignis ad esse ignis.

Ad Sexto quaesit, non quod ad eum pertinet, sicut quaesit quae Deus a principio ignis aqua non quod ad ignis, a principio ignis ignis aqua ad ignis. Non tamen bene, quod sic una ignis, et sic est principium admirabilis, ut potest ignis vivere, quae quidem ab alteri et ab illi, quia non bene dicitur, non non bene, quod ipsa vivo, est illi ignis et, et Et est esse, a principio, quod accidit est ignis, scilicet ab illi, et abscondit quae illi est ignis. cum non est, quod est accidit illi, et non est vivo quia, medium quia fluit ignis, et vivo negat ignis, non memoria, Unde habet agere ignis, et non agit accidit, et illi illi quia.

Solvunt argumenta ad 2m Conclusionem

Ad 5. Quia ignis, ad videtur, dari ignis creatis quod obedire immediate, et potest aliquid ignis: quia Sapientia Dei non enumeratio, mirabiles effectus ipsi, et agere, ad ipsum Dei, ut ipsa Scriptura exercitus, Sapientia, tamen videtur, potest mirabilem suae ignis obedire quia creaturarum, habet deabis: ad non creatura, ad suum esse non assumebat ab invisibili, debetur tuis precibus. quasi dicat, in suo, ex quo creaturarum, quidem, huiusmodi effectus, et mirabilem, et obedientia creaturarum. ipse Hugo et Petrus ad Lirem, cap. 57 dicit: quod Deus habet virtutem, ut quis facere, quod ferreus ferrum, et arbor arida floreat, id quod tuerire, et floreat et, aut agere, ut die patet. et ignis creatis juvenis, ut aqua, mirabilem ad ipsum Dei.

Ipse S. Dis. 1. dist. 46. q. 2. art. 3. ad 4m sic ait: Creatura inest quod obedientia ut ita fiat, quod creatura, disponuit, ita quod, ut ea mediante fiat, quod est aliquid ipsum. quia verabis, S. D. videtur admittere, non id quod obedientia, quia ad respondet quod Deus voluerit, id quod accidit ad comprehendit illi ordo, et voluerit.

Ad 6m Scripturae, et dicit Augustinus, et alia, tyle Scripturae, tyle Sanctus. PP. Sapientiae tertia, quod Deus quia facere ignis creaturis, quod quod voluerit, et quod quia augmentare eas, et ignis mutata ad quae esset vestis esset, quia ignis, Mosis. id Scripturae, et S.ti PP. non dicit, quod non fieri, abis est, quod Deus eleber creaturas ad agere quia aliquid virtutis, ipsi sed addit, et ac, id est difficultas, et Proberia. Unde illa testimonia, id quod dari ignis creatis quod obedire mediate, et remote quidem esse ignis: quam mediante virtute, ad eo ipsi ipsa, elevari non ad illo quaerere, Ergo quia facile illud lo cum Ad 1. et 4. Sapientiae et Deuteronomio: ibi non id videtur, ignibus creaturae, et quod obedire quia ad respondet virtutem ad eo, quia ignis non, sed illi congrere, ad esse ignis ignis, et miraculorum; non id, quod ignis creatura quae obedientia quae mediante aqua, et quidem sequat virtus augmentum, id id Deum Dei virtutem, et Deus ad vivere.

Ad 6. dat Deo effectum Dominium, et abstulerunt ignis creaturas, et ipsi creaturae effectum libere, ad illi obedient. et dat quia ignis creatura, quod obedientia ad esse ipsum et id, quod Deus voluerit. Ad Pro: Ablata non tali quod obedientia, non per libertatem, effectum illi dominium ignis creaturas, non effectum libere, creaturae ad Deum.

Ipse: Dominium Dei, et libere

creatur, non est dicere, ut non possit, maior excogitari; at si non daret posset obedientiam aliquam omnibus creaturis, excogitari potest esse Dominium Dei, et maior subiectio creaturae: ea scilicet, qua Deus posset immediate, immediate, videret immediate, ad quemcumque finem, quod non implicaret Deum esse: et alii possent obedientiam, admirandam &c.

Ter ad Tertium dicendum quod Deus potest immediate, et remote agere: quod dari immediate aliquid ex effectu Dominio, quod Deus per creaturas, et ex effectu subiecte creaturarum ad Deum non est Deum esse, quod creaturas dari possit ad cooperandum Deo immediate, et se addere aliquam virtutem, ad effectus supernaturales, et miraculosos, tamen implicat Deum esse, ut dicitur manere, quod immediate, et se addere aliquam virtutem supernaturalem a Deo accepta?

Ad ipsum aliquid est, quod Deo debetur quod admirari Dominium effectum, et immediatum effectum subiectum quae non implicat Deum esse: implicat autem, quod aliqua creatura genere effectus supernaturalis, et aliqua virtute supernaturali eo superaddita, ut supra dictum est. Et quia ille modus quem assumeret, quem ab aliquo, et effectu Dominio, quod Deus per immediatum creaturae, vellet quidem Dei quem facere, quod creatura agere posset, quod non implicaret, et illaesum, aut videret aliquam, et hoc non involvit Deum esse. Ita similiter, cum omnis aequet creatura agere et virtute quae, et superaddita, quae est non minus integra, ac fuit se agere, quae ex supremo, et absolutissimo Dominio Dei immediatum, RR illi quae Deus dedit, ea quae elevari a Deo ad actus supernaturales, et miraculosos, et quae aliquam virtutem, et mutare ingenia illarum, quae ad ipsum Deum simulabunt.

Ad Tertium. Si illa creatura, non posset esse, virtute substantiali, et implere ad videndum Deum, non posset esse videre, et habere mente quae ad illum; et se habet aqua respiciendo calorem ab igne quemcumque; quod est falsum, ut postea dictum est quod erat.

Ad quartum quaestionem. Utrum lumen gloriae immediate videbit, non videbit primum agendi, ut postea dictum est, non posset esse mente quae se habet ad illum, et aqua ad calefaciendum calorem, et multiplex non est, et diversa aliquam non est. 1a est, quia calor, et aqua, non habent supernaturalem virtutem quae calefaciendi, ad quod videndum Deum esse ad videndum Deum. 2a quia calor, non efficit virtute aquae ipsa Deum esse aqueum, et lumen gloriae efficit illum. 3a quia calor non aqueum, quia quia non corrumpit, et Deum esse non, unde Deus est ab illo movet: ac 4a quia supernaturalem non addit, quae non aqua, non Deum esse, ut principium ordinem existendi, ad quod ordinem ipsum, et quae illabitur, et cui

habitat non, quod principio posset, et mabit movere, id quo postea dictum. Art 4: Utrum lumen gloriae habitus alios supernaturales possit?

Art. 4. Utrum Lumen gloriae habitus alios supernaturales perfectior?

Dico 1: lumen gloriae est beatus, et habitus habet rationem mensuratae et Deum cognoscere, et determinare accipere, illud est implicit quod colligitur ex Th. D. sup hoc quod 1. art. 5. de hac dicere: lumen gloriae est natura ad id, quod illa fuerit potest ad illum Deum, quam quo quae fuerit potior ad cognoscendum quod habitus.

Ad quod id respondet: tamen spiritualis non ab exercitio de veritate, quae est illum quod habitus, et de characterem docet Th. D. 3 p. q. 63. art 1. de Ly et Sy; ut ratio aliquid sua potest dicere esse illum esse bene, et male cognoscendum; non quia dicunt quae potest habere, quae habitus ad bene cognoscendum, ut patet; et virtutem habitus; et derivate ad male cognoscendum, ut patet; et habitus virtutem. Dicit Th. D. ibidem art 2 in corpo. de Ly et Sy; characterem est quod, et non habitus, quia habitus est, quia quae ad bene, et male, se habet: characterem ad ad Deum se habet; Deum non quod bene, alii male; ac lumen gloriae non est illum esse bene, et male cognoscendum; id derivate dicitur et ordinatur ad Deum, et unire cognoscendum, et videndum, quod est mente cognoscere. Quia non est quae id habitus, ad id, quod non est illum quae ad agendum, et alii quae non dicitur, et Deum illum esse mente quae: et quod id lumen gloriae, ut est beatus, non est illum quae ad habitus, hoc est non mensuratum quod quae.

Ad 1: supremum illum, attingit illum supremum, ut docet Dionysius; id lumen gloriae, et alii habitus supernaturales non habitus: quod attingit aliquid non quae quae alii agere ad videndum: dicit ad lumen gloriae, ut est beatus, et habitus hoc est mensuratum quae: quae illud, quod Immensum fuit D. Paulus in Sacra, non habuit quae habitus, id auxilium, et discipulus, ut dicitur ex Th. Th.

Dico 2: lumen gloriae est minus perfectum quam intellectus; et non nobilius, et perfectus charitate. 1a quia est 3a Quodlibet hic dicit. 28. sec. 1, et quae immediate in Th. et sequitur ex principiis naturalis in creaturis, angelis et hominibus non Deum ibi

in infinitum, quia per quam Spiritum, et lumen gloriae participat Deum sempiternalitatis, dicitur in hoc casu: nam quia illud participat, ut habet aliquid; cum principium naturale Divinitatis Jesus, non Dominum, et eminentiam quodam modo, addit Divinorum Attributum; lumen vero gloriae participat sempiternalitatem Dei quoad principium proximum intelligendi; id participatio Dei sempiternalitatis quoad id, et effectum, quia quoad Virtutem, et principium proximum ad intelligendum: quia quam est effectum lumine gloriae.

Ad 1.um: id, quod se habet quoad Divinum, et non ipsum ne supernaturali, et gratuitum illo, quod se habet quoad naturalem, et malitiam dicitur; id quia Spiritus, et gratia Divina, et non ipsum supernaturali; lumen vero gloriae se habet ipsum genere illi Malitiae dicitur, et ab ea fluens, quia ipsius emanationem, id lata impedimentum eius, et gloria corporis Xpti, id lata eius impedimentum, cum et quia ipsius mutuum a gloria animae eius: quia Spiritus, et effectum lumine gloriae.

Ad 2.um quod: effectus est principium naturale, quia proximum opus naturale, ut patet in gratia, et ea patri; id ergo est principium naturale visionis beatae Xti illud Ad Romanos 6.to quia Dei Vita aeterna; lumen vero gloriae est principium proximum, et immediatum eius: id.

Ad 3.um patet, quia Dicit: lumen gloriae, et effectus inhaerens, Dicit: ergo, quia lumen gloriae habet ad effectum Visionis beatificam, quia, ut dicit: gratiam, et beatitudinem, et effectum amore beatificum, et id, quo beatitudo est fruitio Divinitatis. Ergo quia lumen gloriae participat id proximum intelligendi Dei, quia est effectum Volume, et amore Dei, quia Charitatem participat; ergo gratia intellectus Ipsi Deo Divinitatis, et Donum se habet quoad Fruitionem, et gaudium, ad illi Divinum.

Ad 4.um Dicitur Augustinus: gratia supernaturalis exigitur Donum hoc quod supernaturale quia elevatur, et gratia, quia est et enitude omnis; id visio beatifica est supernaturalis: id exigitur Malitia elicii a quod supernaturali, quia non per ea alia, quia lumen gloriae.

Ad 5.um quod: dicit omne ad quod supernaturale, gratuitum, et quoad id sibi proprium, non supernaturale, aut elicitum et ellebaos, id. Dicit Augustinus, id quod, quod visio beatifica, non dicit ex ne ad illi excessum, nude supernaturalem, et Divina malitia Fruitionem, id, ut ellebaos quia lumen gloriae, quod est participatio quoad Deum sempiternalitatis, et diuturnitatis gratiae, et Unitatem gloriae Dei, et Spei, et Fidei sempiternalis, ut Ja dicimus.

Ad 6.um Ad 7.um Dicitur: illud, quod habet naturam medii, et disponens, et minus effectum, ea, quod habet naturam finis Ultimi obtinendi, id. finalis, non naturam similitudinis. Id quod minus se habet, sed dicitur ad finem finalem id, obtinendum. Visio non beatifica, et id finis Ultimus, ac beatitudo finalis, quia est Divinum Ultimi finis, et Dicit A. D. Phil. q.e 3. art. 8 ad 2.um quod ad finem quia est Divinum ornatum, non oppositum est, et illi disponens: sed ex Dionysio, quod est per modum opposita, opponitur ei effectus illi, aut ex principio effectus primo.

Ad alia, quod addit, dicendum, quod quia dicit: intuitum gloriae, aut remotum illi, et disposito ad illi; non, quia sed in ipsum illa, id quia illa virtute Divinitatis, non quia principium mentis id Divinum visionem non, ut ait A. D. q.e 12 de Veritate. art. 8. mentis est ad finem illi Divinum, et quia effingit, quia mentis facit dignum finem, et quia ad finem disponit. Sed alia difficultates circa quinque expediuntur.

§ alia difficultates circa quinque expediuntur

Primo Ja lumen gloriae, et fides, ipsum esse quia, lumen, et visio Dei, ipsum quia Theologi: an sit Fides, ipsum esse visionis hypostatica, et materialis Dei? an et illas equales? Ratio et dubitatur: ex mente ex. A. th. ng 1 p.e q. 12. art. 6 ad 4.um hoc sic: humanitas Xpti ex fide, quia est Unita Deo, et beatitudo creata ex fide, quia est fruitio Dei, et Beatitudo, ex fide, quia est Mater Dei, hoc quia Dominus finis, et bonum finitum, quia est Deus, et ex hac quia per aliquid fieri mentis illi, non per aliquid mentis est Deo, et ex lumen gloriae quia ad Deum quoad, et illo medio quod dicunt immediate Deum Dei, ipsum an includat esse finitum, ita, et unum ex his assignari ad A. D. Ipsum esse esse exclusum.

Et quoad id Unitas hypostatica, quia diuturnum, et Unitas hypostatica, quia quia nomen, quia relatione designum, quia humanitas dicit ad Verbum, quia ad Deum Patrem, et ita dicunt Theologi. Ja quia; alia mo quia non, quia, quia alia quia, quia quia Unitas hypostatica, et quia non, ubi quia fit relatio, quia humanitas Unit Verbo, ac in quam divinae dicit, lumen gloriae est, id quia non Unitas, id mo supposito; ita et id mo demo Unitas locum fiat.

De materiam quia, et quia relatio, et relatio quia mutua rei, et non res, dicunt esse fides ipsum esse, lumine gloriae, id esse quia res supra

motus mentis è ira Philosophorum Moralem, hui Strab. l. 9. n. 18, et alij. Id ergo
j. Thomistarum principis.

Dico 1°: visio beatifica è efficax lumine gloriæ. Pars 1ª: ng
quibus lumen gloriæ sit causa efficiens proxima efficax visionis, ratione cuius per ipsum fit
finis cuius est: et ipsa visio, erit ipsius efficax lumine gloriæ. Pars 2ª: ng finis
cuius est, quia sic aliquid fit, ipsius debet esse efficax, et, ab eo quod est ad finem; tum, ipsius, quia
lumine efficit, proximum, ad efficens est, ad efficens omnino, non ipsum non res non sit Dei
ipsi; ergo non, id, quod efficens est, obtinet quia usque finis illius, ad quem tendunt ibi:
et ita ex ipsa ratione finitudinis, lumen gloriæ est efficiens ipsa visio, erit efficens
ipsa visio.

Pars 2ª: ng visio beatifica est ultimum auxilium, tanquam actualizans, omnemque
luminis gloriæ: et erit ipsius efficax illo. antecedens patet: ng una ratio visionis est auxilium
ultimum luminis gloriæ, hoc quia est una sua, et primum, et simplicissima, et ipsum lumen: 2ª
Pars: ng quod habitus ipsius se habet, quasi auxilium, respectu ultimum auxilium, respectu aequate sublimis
tamen habitus; ideoque ipsius ultimum auxilium charismatis, non erit ita efficax habitus: et ex
habitu qui omni quasi auxilium, et sic ultimum non adeptum tamen efficit eo; at lumen gloriæ non per
se habet, quasi auxilium, quia ultima visio beatifica: et existentia, tota eo efficiens a visione beatifica, et =
alias visio beatifica, est actualior.: et visio beatifica est ipsius efficax lumine gloriæ.

Pars: ng
quibus lumen gloriæ sit causa efficiens visionis, tamen visio est causa finalis luminis gloriæ: et visio
efficax, et efficax erit lumine: ng. A. D. 1 Q. q. 7 a. art. 3. ad 3um potest aliquis
principium habitus, et habitus est causa aliquis esse tamen efficiens, id alius est causa habitus
posset tamen finalis, ut quia quidem sunt boni, et mali, et ideo (sicut) ipsi bonitatis,
et malitiæ, aliquis principium habitus.

Dices: et quia Scriptura, vocat lumen gloriæ regnum
eo quod, est efficax illo; id lumen gloriæ est ita efficax equivoca visionis beatificæ: et lu
men gloriæ, est ipsius efficax visionis beatificæ.

Pars: ng quia est efficax visionis: et quod =
quibus se habet ad eum, videtur, quod efficens est; id lumen gloriæ est quibus se habet ad
eum, quia visio beatifica: et lumen gloriæ est efficiens visionis beatificæ.

Ret. Dicta maior, et minor, non ergo.
et ratione lumen dicatur, causa equivoca aliquid, et lumen est habitus, et visio aliquid, tamen lumen et
visio, ut eximunt visio specificatur, ex ratione ad Deum, quia sic visio deinde quod specificatur =
specificatur maior efficax, habet visio, quia lumen immediate specificat =

a visione, quia, quod creatum, est visio specificat ab ipso Deo, et est ipse. Unde ex isto capite, lu
men non est superius ipsius visionis. Ex quibus, et exercitatione, non est superius, quod visio finis, ad quem tendunt lumen: Unde in Sacra, radicalitate,
visio est efficax lumine.

Ad Pars dicto 2ª, quod lumen via generationis quibus se
habet ad eum habitualem, quia visio in via perfectionis, et lumen finitum est, eo in ut ana quia
efficax Dei videat. Unde in regno lumen est efficiens visionis. Supernaturale est aliquid dicere
ne: ng lumen quibus oriatur aqua, non tamen adeptum quia: ng hoc non sic habetur lu
men, id quod habetur, et nia alia bona supernatalia; visio aequat lumen; et Unum lumen
ab una visione Dei excurrit, sic, quod non per alia, quia quia excedit visionem; et
hoc non aequat virtute naturale quia; sicque hoc est radix visionis, et amoris, et ex
bonorum supernatalium: et quibus quia gaudet visione efficax; non id efficiat per, quod lumen
quia, ipsa visione efficax.

Dico 2ª: Unio Hypostatica, est efficax lumine gloriæ. Pars:
ng si Unio nunquam 1mo modo, ut substantialis, et supernatalis; quia est ee efficax lumine,
quod ratione accidens supernatale est.

Si 1mo nunquam, tunc debemus disquirere, ne quis nunquam,
et Unione, ipsum substantiale deceptum quia, quia relatio substantialis est, non ab ipsa humanitate
deceptum, non disquirit, relatio quia quia Unum substantiam. 1mo loquendo, quod illa
est quod substantiale omnis hypostatici, quia ordo, est ipsius efficax, non ratione quia accidentalis;
id lumen gloriæ est supernatale et terminus quia, quia accidentalis; et lumen gloriæ est efficiens
est ipsius, Unio hypostatica, 1mo explicatio.

Explicat 1ª: humanitas, ita =
non debet poni Unita Verbo Dei in persona, quia quod deceptum ab ipso Verbo, tanquam deceptus
aquo efficiat, et tuat: et Unitas Verbo in aliquo substantiali ng illa deceptum in ee hu
manitatis a Verbo, quod substantiale est ex relatione, et alias supernatalis est et Ver
bum humanitatis, ex ut aliquis acquirat, quia est supernatalis: et Unio isto modo erit
supernatalis substantialis: et erit, quod efficiens lumine gloriæ, quod quia accidens est.

Si 2ª fiat
locus ad ipsa relatione substantiam, quia accidens substantiale, supernatale est. et efficax est lumine, ng
est accidens omnis hypostatici, quia ergo venire et esse Deo hoc in una persona filii
Dei; lumen a gloriæ non accidens supernatale: quia est id esse venire quod caeca
tus, et Deo hoc: et ex modo hypostatico, efficax in toto omne quia, sic, quod demerito
ad indigno illi, cadere non per fit id, quod efficax relatio Unitas, et hypostatica ipsio lumine
gloriæ.

Ipsa: et lumen gloriæ, in nostris principiis, quibus quæ quasi materia, et genus quæ habitualis; illa a relatione unionis et generis. Ad mo et hypostaseos, ad quæ tractat et humanitas Christi: et ex qua ipsa fecisse et, tanquam hypostasis, generis quasi, cujus species, generalis omnis hypostaseos; et relatione unitiva, ipsius Dei, et generis omnis hypostaseos, et lumen et generis quasi: et ordo unitionis, cui species ipsi ipso lumine.

Dico

3°: Matercinitas. R. in. U. et species lumine gloriæ. hæc Ps. placet; ng. B.U. ex quo mater filij Dei et videntur ibi mae, et dignitas, qq videntur ibi Spes, ex quo lumine gloriæ, quasi Deus videre. et Matercinitas filij Dei, dignior et ipso lumine gloriæ ans. Pax ex th. 3. q. 8. a. 1. S. ibi: cui et B.U. ipsa creatura rationalis, si debet ei adoratio latriæ, ad id beneficia dulia, eminentiæ, ratione qq creatis creaturis, ipsi ipsa et Mater Dei, et ideo dicit, quod debet ei, si galteris ipsi dulia, id hyperdulia; id Beatis, ut talibus id debet dulia, et si hyperdulia: et maior dignitas creaturæ et ee Matris Dei, qq ee beg lumine gloriæ.

Pax denique ad: ng Matercinitas filij Dei, ipsi mere specialiter a Deo quæ et ipse: Unde numeratur ipsi ea, qq ipsi mere, et Specialiter, ng ipsa id, quod Deus illis quæ sic, negat facere meliora; lumen a gloriæ Specialiter ipsi mere a visione beata, qq et creatura. Unde si enumeratur ipsi ea, quæ Deus si quæ facere meliora: et Matercinitas filij Dei, et quod frigitur lumine gloriæ.

Pax:

ng si humana Matercinitas quidem relatio, vere ipsi verum, quod ex quibus se quidem et B.V. corpus Xpti assumpsit a verbo, fuit. Unde et corpus Xpti Matercinitas, ex qua fuit et, possumus dicere, quod et illa quæ genuit, ipsa VE virginis carne sit ipsa mere caro, et carne Xpti a Verbo assumpta, ex quo maxime et quod creatura, quæ et, et minus quæ, omnis ipsi, hæc dignior. Unde th. dicit, quod ipsi carnis filij Dei, ipsa Virginis immaculata et ad hyperdulia, quod sed divina fuerit impeccabilis, sic, quod ex illo esse, sic mortalis, nec venia sit peccare potuit, quod soli lumine gloriæ non credit ratione sui, sed th hat ratione Dicit: quod ut ever dicit, quod Matercinitas filij Dei prior Lumine gloriæ.

Ad 3m: Ipsi sublimior Matercinitas: ex relatione, et ipsi vere natus, et, ipsi vere supernatus, hæc minimum primus; ad ipsi ad ea Ly Deum, et, si explicat aliqua quæ Deus, qq ipsi Divinum dogma quod Theologia: et Dei beata, qq et Deus finis ad, accipit

humanum gloriæ, qd et qq illis immediatum principium, et dominum specialis quidem relationis, sed et Unionis hypostaseos, et Matercinitatis. B.V.

Ter qq ad hq quæ, neque Unionis hypostaseos, qd si accipiat q relatione ng, quia, et ipsa humanitas, et ut quæ ipsa Unionis, et deq dpng a Verbo Dei, cui ipsum Unionis, sic et, qd illaque ex non hypostaseos: Unde et superior ipsa esse, quidem accidentaliter tamen quasi. Si accipiat q relatione ipsi, Unionis, sic et relatio supernatalis omnis hypostaseos q mey Unionis qq omnis ad Unio ibi creata, et sic excedit ipsum lumen gloriæ: ibi d qubis modus, et lumen ipsum, qd rationem existentiæ omnis hypostaseos longe superat, sic sapi, qd ipsum ipso habitus omnis gloriæ.

Ad magna difficultas est, si ita mentem, qd relatio Matercinitatis, secundum originalis, et B.V. vere et Matercinalis filij Dei, et filij Dei, et natus filij Virginis; id ergo nati, si qr, qd tantum nive primum habitus si, et lumen et ex hac qd excedat a lumine; ergo tamen, sic secundum habit tota Dei bonitas, et dignitas, qd per sic nil pre ee melq Deo, nil qr ee melius ipsum Matercinitatis ipsa Matrem Dei; ipsi ego her dicitur lumine gloriæ et q a visione beata: ng ipsa non dicit qui Deus ait ipsum esse ipsum; ng quidem lumine gloriæ dare, et quibus visione data, adhuc qr Deus alia, et alia quæ facere qd facere ipsa ego Spiritus melior a Matercinitatis, ea, qa quidem beata Virgo Deus facere non qr. Unde qui Vidit ex mente mente tota Dei Dignitas, et ex hac parte her Matercinitatis filij Dei, excedere lumen gloriæ Pax 5: Unus ita ay lumine gloriæ dicitur, ut principium ipsum ad visione?

Ad Pro inflg cy Eve gloriæ Dicat, ut, prior Cinitas ad Vong.

Suggero ergo ergo ergo, et ab alio fere Theologis Dn Nominales, accepi non placere dicere beatitudinem ipsum mere pave se here, id ita, excedit lumine gloriæ et beatitudinem, ipsum mere. non sed amplius est, quia visio beata est ab divinitas: et debet ave procedere ab ita creato lumine gloriæ quia. Ergo patet: et non differunt dicit ab ita, qd illa se movet ab ipso, et est principium ave et ipsum operandi: altera vero ab exterio movet, et sic accipit motum ab alio qd ducit. ans ad Pax 1: et Scriptura dicit vivere Deum, dicit habere vita creata Xpi illud Joanis 17: hæc est vita creata, ut cognoscant te Deum verum. 1: et vivere Deum, et intelligere, et illud cognoscere, ut est ie; id intellectus, et

cognio ad virales è, vt Deus; sed è cognoby, et illeby dicit quod vide quia me: quia vio beati ad virali è.

3.° et gra habitualis è participatio vitalis Dei quæ modi radicis, ita q lumen gloræ è qualis participatio vitæ Dei q modi principii primi: Unde sicut ho Iustus q ex q, et charitas vivit vita iustitiæ, ita, et Beatus vivit de Deo, vivit vita æterna, et beat.

Ex q q Scotus Fridy sec 6. cap. 1 definit libertas arbitrii, n se here mere pure, iorne ad aliq, applicabile ad sensibilia magis distincte; ad n alia nae ad aliq fidelia, n ipsa pari mere pure libertas arbitrii excaty, nisi, q si virales, et ipsi dbet gaudere ab intuitio: q ay vio beatitudo virali ì, dbet q aspiratio intuitio mere semper gaudere.

Hæc suppono. P. Suarez lib 2 de Habitib negat. cap. 2, et alii intuitio affirmat, ita illi, qq lumen gloræ gaudere vitæ; vt Deus cag intuentes Dei. Suarez reprh. Tartaris. hic. dubio 7, et 8. Recubitus lib 6 de Deitate. c. 17. Aliorum opinio è, lumen gloræ augere, et intuentem Dei, ad illi, vt eg principale, ita tenet Albertus. tomo. 1. participio 2 Philoco. c. 6. Petrus Palybius, examinat ad hyc art 8. Schol. 8. ex opinione Scholastica Thomistica, negat illi, q lumen lumine gloræ augere, vt videntem Dei intuentem ad vitæ. Unde q hac. 8.ª

3.° illi creatus lumine gloræ, q ita quæ esset vitæ beg, vt vita ad 2.ª principalis, et n, vt intuentem. Pri 3.° ex Dra H. D. 3. c. art 1, ubi ait: ad intuendum, n apparet, nisi intentio motus principalis aspectus, ad quæ apparet, et ideo vita principalis aspectus, hæc quæ manet, et applicatur ad intuitum hæc ad regnum, et ubi, et aliud, et applicatur, et motus, et motus è aliquid separatum ab aspectu principali ex quibus ita argumentat: intuentem quæ è illud, ad agit motus ad principalis, q aliquid regnum, et n quæ manet; ac illi n videt Deum q aliquid regnum, et fluidum, ad q lumen gloræ aut, et ex na sua quæ manet: q lumen gloræ, seu illi illo q fluit, n videt Deum, vt verum Dei intuentem.

Ad dicitur 3.° ii: ma iorem huius discursus Vadis illeby ad falsum; ng Sacerdos agit q charactere spiritualis intuentem, dy Deum, et ita charactere, ay i Spiritualis potestas indelebilis, è fra ex na sua quæ manet: q è falsum, ad intuentem apparet q aliquid regnum, et fluidum.

Ad 3.° ng charactere n è fra intuentem, q qq electus Sacerdos ad Deum dy, ad è fra, q qq fit habitualis ministrex, et ne nil minus, q fra habitualis ì, elebat q Sacerdos ad Deum dy, et elebat ex indigentia q quidam fluidum, q id dat ei ex motione Dei principalis agentis ad Deum dy, et n manet in eo, nisi dy Deum dat: q Maior nostri discursus hæc integra in exemplo adducto.

Explicat h. Dr nostr 1.ª Hydr characterem, sibi deputatum ministrum Sacerdotis, q fait, ad q ipse characterem, n Spiritus apparet donec, p motum principalis agentis Spiritus ad apparendum; et ni in ante nati Filii in ante intuentem, q fras Arrifidates, et Malcus, et Senza, qe n apparent, vt intuentem donec, n moveat ab Arrifice; sic iorne nostrali Filii ad Deo intuentem nostralia q effecto characteres, et alia his similia q alias fras nostrales, qe nq, vt intuentem, n apparent nisi ex motione agentis principalis Dei. vt venima è Dra H. D.

Pri 4.° intuentem, vt tale, n sibi assimilat esse, ad ea principali, ac illi q, q lumen lumine gloræ ei sibi assimilat videntem ex suis illi videri assimilat, et adesse, adesse: q illi q lumine gloræ q fluit, vt qe intuentem ipsum vide. Maior è omnis Dra tradita a mente Thomistica d na intuentem ex agentis. Maior et manifesta è, ng illi id nonat beatus videri, n vt Deum: q illi videri assimilat.

Pri 5.° 6.° ng intuentem qe, n è, ad elebat ad apparendum intra sphæram sui esse agat, ad Beatus dy elebat q lumen elebat ad apparendum intra sua esse agat: q n qe intuentem, dy elicit vita. Ipsa è bona, Maior vera certa, ex discursibus ad intuentis principalis mira vt Pri: ng illi q lumen elebat ad videndum Deum q d, vt videndum intuentem (vt divinum) intra esse agat, et exercitium illi creat: q illi q lumen gloræ elebat ad apparendum intra sua esse agat.

Ipsa, seu explicat hæc nae: et ni dy ea agit intra esse sui agat, pertinere è, ad dy qq illi intuentem ex na rei Deum agat, et n ea, vt quæ, quod objectum, ad q, vt quo, ng ex virtute apparentia materia, sibi applicat q esse, et q bis ex illa n pl gravine; de Deum id ita esse, et proprie q multum, intuentem è illi ing q illa, vt apparentia agate cogitat, et sic vere agit nae qe charitas, q si elebata agat, ng è illi elebat, i agatur illi proprium, id è exercitium effectus generata, n ipse è agatur illi apparent; ad ea intuentem è illa, qe n apparent ex q fra, ad agatur apparent ex elebatione agentis principalis: q dy illi illi Deum apparent intra q illi Deum ea, apparebit nae qe q

et ita non appetibile, ut per instrumentum.

Ad primum ratio illa non per se, sed per accidens Patres Concilii, quod quibus Deus est causa principalis vitae, dicunt illos non esse vitales, id est vivere de quibus illis: quia non cadit exigit immanentia vitae; causantur illa, ab illa videtur denominatione et; bene ergo illa, quia non illa efficit, quod ipsa appellantur vitae.

Ad secundum non satis facit, quod aliud est vivere, aliud esse vivere; et aliud est esse meritum, et aliud est mereri: Deus non per effectum meritum, et non mereri, et per effectum vivere, et non vivere; quia ille non mereri, quia elicit meritum, non quod non agit, et ille non vivere, quia elicit opus vitae: cum quod Deus dicitur esse per participationem, ut ea ad esse; non est ut elicit, ad non agit, potest esse ab aliis vitalis, ut effectus, non vero sed, ut vitalis, quia non sic id participationem, id vivere et quia elicit illa: quia cum Deus vitalis, id mereretur vitalis, non per se esse ab principalis, quia non valet illa elicere, illa creatus, ut vitalis, non erit, non esset potest instrumentum Dei.

Sed =

Pro secundo non vivere Deus est effectum ab vitalis, quia illa effectum vivit, dum Deus vivit; id nolly vivere, id vivit instrumentum per lapidem et instrumentum vivit: quia illa creatus non vivit Deus, ut instrumentum Dei ad vivendum. Ipse est bonum, maior est causa mina ut Pater: et vivere, ea ad, qua vivit se movet, et si vita effectum, effectum se movet: quia non agit, ut per instrumentum, quia vivit, quia non agere, ut instrumentum, non est effectum agere, non erit effectum vivere.

Ad secundum

Stat Autorit. A. D. in A. dist. 6. q. 1. art. 3 ad 4, nihil dicens: nulla creatura per agere, ea, quae non sunt nisi quasi principale agens; per se agere, quasi agens instrumentale a virtute ipsi ea motus: quia creatura mere obedientia potest, et ipsa fiat, quod creator dispensavit, ita ut, ut ea mediante fiat; id est non instrumentum. Exemplum fit Autoris: nulla creatura per agere, ea, quae non sunt nisi quasi principale agens; id videre Deus, et non sunt nisi creatus: quia illa creatus ne per videre Deus, ut causa principalis.

Ad tertium quod adversarius agit, Ratio ex principio maior: quod est non nisi, negat esse ab creatura, ut ab agere principali, quod est non nisi, id nec vi vitale, et chorus hat, id ab maior, quod est non nisi, id est non virtus primas non sunt non maior, et Deus minor: id videre Deus, et non nisi illa creatus, non nisi vitalis, et primum non minor, id primum ab maior, et non sed. Si non dixisset, quod ad apprehendere, et instrumentum quod, sequitur, quod aliquid non agat Deus per se, nec primum, nec vitalis, nisi agat Deus per se, id non sit ratio remota, si agat ipsa res obiectum agere, quibus non ipsa res obiectum proximum, et sic si agat principalis, et non per instrumentum; Diuinum quod est non sed illa creatus Deus non nisi vi naturae, et debitum, vere agit, sic, quod non id subiectum virtus, ut agit, id, quod Deus non vi vere agat. Unde non sequitur, quod Deus instrumentum videat.

Ad iambos: aliis vitis agere est vitalis, sic, quod videt Deus, id vivit operatione, vita vitalis: quia non vivit vita nati, et vitalis: quia agit vita, ex secundum luminis id, et non ex secundum ipsam virtutis.

Ad hoc, ipse Deus arts: aliis vitis agere est vitalis, id est vitalis operatione et agere vitalis, id est vitalis operatione et adeptus vitalis nati, non arts, et Deus opus: quia id vivit vita vitalis, id est vitalis operatione et agere; vita nati, non opus vitalis, id est vitalis operatione et operatione vitalis nati, non arts, et alia opus: quia non vivit vita nati, et vitalis; diversis secundum, quam altera est quae nati, et altera quae vitalis, non opus, eadem ipsi individui secundum, quia est a virtute nati, et vitalis, non opus. ipse, si Deus, ut videtur quia ipsa agere obiectum non est ipsa obiectum operatum eius: Unde potuerunt dicere, quod superest obiectum operatum, illa creat, non vero obiectum eius agere; ita et vice dicimus, quia est vitalis agere, id est agere vitalis operatum, et illa creat, non vero agere vitalis, id est vitalis operatum, et agere eius, Unde si prime est a virtute luminis, ita ut illa non est a vi ipsa illa secundum ipsam prime secundum, et elevatum, quia vi elevatus.

Ad 2. illa vita non agit immediate plumbum, id agit immediate quia vi ibi naturae: id vi naturae, et vitalis, est vita propria ad vita: quia per se agit non agit, et agere, ut ea principalis, id, ut instrumentum; et non, ut instrumentum luminis elevatis: quia ut instrumentum Dei agens principalis.

R. Deus magis: non agit plumbum, et non accipit eo appetitum et vice ad magis, non agit plumbum, et non accipit operatum et elevatum ad ~~[illegible]~~ vita non magis et Deus minus: Ut ipsa est vitalis, est ad vita propria et vitalis operatione ad minus, ipsum generalis et corporalis non minus, et sed non agit, et instrumentum ad videtur Deus, respondet, quod virtutem vita illa non dantur se ipsa, illa operatione non est corporalis accipere: ipse dicit Deus, sed non dicit tu, ipse, quia ei dat ad te, et illa non vita dat, ut instrumentum, id, et causa principalis.

Ad imtis: illa cognitio est ista, qua duplicitur dicis cognoscere innata, non est virtus apprehensiva visionis Dei: et aliqua virtus apprehendit eum, et non ipsum, ut videtur Deum, non apprehendit eum, ex gratia vita, sed non ex virtute luminis: Unde Anima nostra potest, non apprehendit, ut est principalis. ante Pra: si est virtus apprehensiva visionis, nec illa ipsa apprehendit visionem; ut ex ~~[illegible]~~ naturalis, negat ipsa nec ipsum innatum virtutis, vigor apprehensivi: quia illa cognitio, non est virtus apprehensiva visionis.

R. Quantum: non est virtus apprehensiva visionis, proprie apprehensiva Dei, naturalis, et intellectiva, neque ante, et Deum. sed quia ante est finis Deum: negat ipsa nec ipsum innatum virtutis apprehensivi proprie Dei mioris, naturalis non mioris, et Deum Deum esse dicitur. ita illa cognitio, qua ipsum dat virtus innata, et addit visionis, prout ut illa, ipsa quia ante elevat genus puppis vere apprehensivi, et non, et prius Abrg, se superius ad lumen, et ni hoc fiat illa, id, quod ipsum est esse visionis, ut vera et principalis.

Ad imtis: si ipsa est ita naturalis, est addit visionis, ut ita nata, non se habet ad visionem, quae non respondet, et quae obediatur, sed ex qua ita ad visionem se habet non respondet, et quae obediatur: quia ex ut ita, non habet se addit visionis Dei mioris, et Deum pertinet: maior à Pra: quia ita, et addit apprehensionis, ut in existentia remota, et naturali excitat ipsa apprehensione; sed quae quae obediatur, et mente non respondet se habet ad apprehensionem illa quae existit potentia, per habet ad ipsa apprehensionem quia si ipsa, ut ita nata, est addit visionis beatae, non se habet ad illa quae obediatur, et mente, non respondet.

R. Nego maior ad probatio Dei maior: in nomine natura dicitur ipsa, ad quod negat, virtus apprehensiva, proprie Deum debet ipsum, sed maior, in nomine addit, ipsum mioris virtutis, ergo Deum existit apprehensio, et supponere, quod fiat, non maior, et vera mi Deum Deum: in est addit pro legato et addit Deum Deum, in est addit Deum, ut id facere est, non Deum. sed virtutis innatae virtutis mioris addit visionis, non, quod excipit virtutem proprie elicitivam, et Deum fluxu suo naturali educat, sed quod sit elevabilis ad lumen ad visionem Dei, quod ita, non incipit ad illa in lumen his, sed ab illa ut innata, elevata ratione lumen. Unde non negat, quod non habet quae obediatur, et mente non respondet ad vigor.

Ratio 2: id scuit, ut innatum est, quod scuit potentiae nihil ita apparentia, est id scuit, ut ita principalis ad esse, quod scuit potentiae nihil apparentia, sed ipsa non scuit ad vigor potentiae nihil apparentia, sed quae habet, ut quae habet: quia ipsa scuit ad vigor, ut quod innatum est.

Pra 4: id scuit quod ut innatum est, quod scuit potentiae vires quae obediatur; sed ipsa scuit quod ita quae obediatur est ad vigor: quia id scuit, ut innatum est ad illa. Pra maior: ipsa non habet ut quod, quae sui habet quod activitas, id, quod ingerat et sufficit, et efficit: quia ipsa ut innata, negat scuitere ad vigor, et sic non scuitet obediatur.

Pra 2: ipsa vigor id accipit, mente obediatur, et non naturalis: quia et efficit ea mente obediatur, et non naturalis, et sic efficere ea quae innatum est. ante Pra: Dio bea non educit ex pura naturali ipsa, sed id educit ex pura obediatur ei: quia ipsa non recipit vigor naturalis, sed quae obediatur.

R. ad Pra

quantum non maior non in scuito innatum bene explicatur ipsa, quod est scuitere ad esse potentiae virtutis ibi apparentia, non tamen id est id scuitere quod ita, quod innatum est scuitere potentiae virtutis ibi apparentia); id scuitere est quod ita principali, quae ducit esse ante naturalis, ante non quae non, id pura non innatum scuitere, ea, quod ex suis pis nihil activitas habet esse. Unde ut ipsa ita creatus ex virtute, ibi innata elevata vere effective scuitat ad vigor quibus potentiae virtutis ibi apparentia agat, potest dici, quod non agat, ut innatum est.

Ad 1g Pranos vera mai, non mioris. ad probatio quod maior: ipsa non habet id quae sui habet quod activitas, id, quod ipsum est ingerat et sufficit, et efficit quae elevatos luminis ad maior, non elevatos non, et vera mi: quod Deum: quia ipsa non est ut ita quae obediatur, quod quae elevatos est, et non elevatos non quae ut virtus, id est subsistat ut actus; quod a pura de base, vera ut quae elevatos hoc, non capit obediatur, quod obediatur, non habet ad receptionem elevatos, ad quae mente participat Deum, non ad aos, quae quae capit potentiae virtutis elevatae, quae quod virtus elevata, quae, quod virtualis est, dicitur ex ea intellectus actus mixti.

Ad 1g Pranos non ante: ad probatio non ante. dico non bea, et supponat ipsa lumen gloriae lumine, educit ex illo, ut gloriae lumine, ita dico bea quod primum non ipsum actus principii virtualis, quod aus educat ex ipso, non habet elicit, et accipit ipsum, sed habet efficit, et educit ex illo, et sic dico non habet educit ex pura obediatur ipsa, ut gloriae lumine.

Ratio

1: Inter gaudere ad gaudere, dummodo quae ad Deum, ut intuentur, et non gaudere aus virtualis: quod non bene, quod dico bea virtualis, et Z. habeatur, ut ab intuitu intuentur. Ita est bena. mioris certa; non gaudere est cognoscere, quae quod est, et ex

tali cognice eã populo gloriae: q̃ e ab Virialis. Imaginatio Pax ex A. D. 22. q. 173. art. 4; cum prae videtur: qd j rebellare gloriae movet mens gloriosi ab Spiritu S. sicut instrumentum deffert, aut quasi alis agens. et j fine dicit: qd q mens gloriae et e instrumentum deffert, q Vesi gloriae n ou cognoscit qz j eorum visis, aut verbis, aut q sacris Spiritis Spiritu.

Ad 2nd mag. ad quae ex A. In denuntiatio, Dico, D. Thy n loq d instrumento exercite in opto, id est instrumento animi laude. eteni animi lar mens gloriae, dy Deo rebelare movet ad cognoscendum futura instrumento jeo, qd instrumentum pe ipsum, n q habitu, d. memoriae, t qualitate fluida mo operatur, ima, et mens gloriae ad videndum ea, qe ei rebelare, n movet a Deo q habitu, id q fluidis qualitate, vel virtuosis motione.

Huic nao e, q tay Pro phera, videat ea, qe ei rebelare, per se ipsis detata ii, et per hit detnaos j ea, et per sic hic inhabitualiter videri posit; verbo q lumen gloriae fit it, qd lumen Prophetiae, et fluidae, et a modo regitur pi Innovitatis Pro phetae, et ii nequit ex habitu Prophetae: Unde ad j quod aus gloriae, re quirit a genere, qda q fluida a genitive, qe participio luminis gloriae j; t j q vero instrumento animi, qd, q ad nao extrinsecus instrumentum, id est a h, requiri, qd Ly qd fag n illatens agat, nec proxime, nec tacite, nec qe elebaos, nec prior elebaos et Prophetae, dy videt ea, qe rebelare ei, agit ab intrinseco se modo Ly qd fag, ratio, et elebaos q lumen fit ide, qd ge instrumentum n f. fiat ea, ut ay ita, et lumen fit caus partialis Visionis beatae?

Art. 6. Vtrum Intellectus, et Lumen, sint causae partiales Visionis beatae?

Non e ide ee caus partiales, et ee partes causae totalis visionis; cum m ca n s qd simplex, qd intellectus, et lumen Innovatum, opponitur, qd alia partes causae totalis visionis, qe intellectus, et lumen, ex quibus Star una ca totalis; Unde oes debemus fateri, q visio heae partes. ee a caus partiales, e, qd Unicuique partii Operat vera nao causae, si ii dicimus, qd ma, et Pa humana, ii haes partiales, cuir nefere dicere, qd ymo, qe Pa humana vere Operatur nao hois, et n ipsum ee partes hois.

Ruiz et caus partialis duplicitor loq possumus, t et partialis, partialitae causae, et partialitate effectus, t duo pertinentes lapide quidem neutrae ruffi ad propriam totum posita, caus partiales dicuntur partialitae causae, et partialitae effectus, q huiusmodi q magnitudinem totum q pertinet ex virtute sibi insita posuere, et n applicatio; t et caus partialis partialitae causae, et n partialitae effectus, ut Ingit quo totum effectus, n tamen id expressae ois reducit ipsum caus: s. distinctum et obiectum, et intellectum, ng tota visio e ab obiectum, et tota ab intellectu, u alia ratio et alia expressae visionis; dicit in Philo, qd ex obiectum, et potentia nata: Imaginatio a ille, id applicatio ad diversas causae partiales effectus reducit, ii illa, ad quas imagines ea Ly virtuosi sibi innatae, pertinent proxime, et immediate, ut ii dicamus, qd verbum Ly, qd respicit obiectum, reducit in species, et expressa, qd q qualitas e virtualis reducat in intellectum; ici, qd intellectus verbum producat a quae, id nae qualitatis Phae virtualis, et obiectum verbum producat a quae, Ly quae nao respicit intentionalitatem.

Hoc ita ici explicato, ii in it quaestio dicit celebrem SSL. 1a affirmat, lumen gloriae, n ee tam ex principio ad visionem; nec intellectus e ca totalis visionis, id ee caus partiales, multum se adiuvantes ad visionem, ng lumen producit tota nao visionis ibrae supernaturalis, et intellectus ibi innata vita tue, simul cum lumine producit tota visionem, ibrae causae virtualis. ita tenet aliqui ex discipulis Schotti, ngn oes Iudicant e Spirae Schotti, visionem quoad substantiam et modum, ee supernatae, qd rae debet supponi ad dentitiae huius quaestionis. tenet q hae Sapientiae. Suarez lib. 2 de Attributis. cap. 9. Bailly. disp. 13. cap. 3. Molina disp. 1 Iesuae 2. Alarcon et Vide. Ripalda. Arriaga. Oviedo, et alii RR.

Oppositae sententiae Sententiae tenet Thomistae; hae quae nppe Bañes. Nabarrete Strobertia 38. et 39. Gonzalez. disp. 24. sec 1. Navarr. Strobertia 2. §. 2. Albares et Auxilis disp. 63. num. 7. Lederma et Dna Gloriae. q. 8. art. 7. Salmanticen. disp. 8. dub. 2. Joannes a Sto. Th. disp. 14. art. 1. Gregorius Mauritius. Alfonsus. Baptista, aliqui addit, Capreolus in 1 dist. 19. q. 1. Ferrariensis 3a Gentes. cap. 54, quae sequuntur alii, novilesque Thomistae, nppe. Cabrera Mantesinos. Coxmesio. Gabriel et S. Virgilio. hic disp. 12. dub 7. cum aliis.

Ope

ne gloriae et intellectus n ii duae causae partiales. id lumen gloriae e tota virtus elevans gloriae intellectus et id quae causae partiales. id lumen gloriae efficit illa. Unde solus intellectus, ut gloriae lumine gloriae e ita ca visionis, Unde n ii duae causae, id Una. Sed nonne gloriae huius Scholae reducit ad aliquid, qd intellectus videt Deum gloriae in ipsa lumine, qui accipit ab eo ut proxime approximat et quae in ipsum. Unde n ii duae Scholae, id Una in divisibilis, nppe intellectus illuminatus a lumen.

Hæc Deum videre ex Deo Ps. 35. Deum Genes. cap. 33 ubi dicitur: quia ad videndum Deum
visibilem creari, debet intellectus intelligi, et augeri in quantum eius de Spiritu, et virtute
calidi augere quantum calorem intentiorem ut efficere vehementiorem agit; eadem spe, ita quo
nosse per aliquod intellectus, et virtus diaphani augere adhuc, ut ut illuminare, quam
ut luciditas aut quantum lucis necessitatem novum intellectum, quod quantum augmentum requirit
ad alterum Spiritum apparendum necessitatem, talis est visio Dei, quam non est eiusdem cum
visione naturali intellectus creati.

Ex qua Dei videtur colligi, quod intellectus, cuius virtus augetur quantum
intensius additur lumen ubi ita influit in visum, ad aliquid non illud augmentum virtutis,
omnino non valet, nisi, ut visio a solo intellectu efficiatur a tale virtutis augmentum
ut fiat, ut si solo intellectus augeretur quantum ut ibi intellectus simul cum lumine augeretur,
et pro eadem visum lumen non augeretur virtutem intellectus, ut hic intellectus, ex hoc
illud virtute augeretur, esset intellectus aliquo modo, non tamen intellectus augeretur
modo quo virtutis: quia ex A. D. ad elicitandum visionem Dei requirit, quod visus intellectus
augeatur quantum lumen, sicut, quod non intellectus, et tale quantum virtutis visus elicit,
id, quod eadem tantum elicit quantum virtutem augetur et quantum intellectus. quod supponendum.

Pars 7a

Deum solum intellectus est, quod videt Deum: quia solum ille est quod secundum lumen tantum influit
ad visum antem patet. Quod Pars: solum, quod videt, est quod movet quantum visum: quia solum
quod videt, est quod recipit, efficit elicitive visum; non videre, est elicere, et recipere
visum.

Dices: intellectus potest efficere visum Dei, si adiuvatur a lu
mine plus quam sufficiens sufficiens visum; ita, quod ex hoc, quod lumen esset non suffi
ciens visum eat, ut supplet, et intellectus aut illi vi sua, ut virtus, aut intellectus, elicere
re visum, id nomine visus.

Ad 1a. non solum intellectus elicit visum Dei, et illa intellectus
quantum, quod non aliquid partiale videt; id si lumen caret illa visum, ut supplet, et
illud adiuvat ab intellectu, oportet alia aut, quam non aliquid accedere ad visum;
hoc chimeram est affirmare, similiter dari duas aut, una, quam ab intellectu, ut
virtutis, alia a lumine, ut supplet: quia ~~non solum intellectus debet esse~~ est igitur uni
ca indivisibilis ab intellectu quantum lumen esset unica. Pars: si lumen alia aut diva
visione, aquat visum; tunc illa ad eum ne fere, quod aliquid lumen elicitive, et recepti
ve: quia lumen intellectus sufficiens debet esse, quod nullum dicit lumen esset, non est ei virtu
te, non sufficere virtutem ad visum. ans Pars: ex ipso, quod lumen alia aut

quantum aliquid a visu aquat, et non esse, quod talis ad aliquid ellicive, et, quod non ellicit
ab intellectu, non recipit intellectus illo, ad recipiat intellectum ellicitive illo: quia lumen exit actu,
et potest in talis actus, et sic videtur lumen tali actu; hoc non est videre, nec pe
re movere, et re movere, nil aliud est quam aperire nuy quam motu: quia lu
men in actus, quia sufficit ad visum, et agit, et patitur, exit re motus, et quantum oppe
rante visus.

Pars 8a Deum visio Dei aquate supernatalis est quod adequatus est quantum
prius proximum debet esse supernatale; id intellectus ex parte mente natalis est quia ex quis
intellectus nito modo pro efficere sufficiere ad visum: quia non exit ita partiales visus.
hoc 2a Quod patet ex 1a et 3a Pars: visio aquate supernatalis, illa dicitur supernat
aque proximum, et intellectus cuius quantum proprius proximum, et intellectus supernatalis, quia
intellectus non sufficiens proximum, et intellectus natalis ad supernatalia: quia visio aquate
supernatalis est intellectus ex sua vi innata proximum, et intellectus non potest efficere
illa.

Dicit 3. vi; visio non dici aquate supernatalis quia non sufficiens proximum visus ad
illa, id est tales visus supernatales non sufficiunt ad illa, et sic intellectus et natura subsunt
a visibus quantum partialibus sufficientibus ad illa.

Ad 3a: visio aquate supernatalis, est aqua
te supernatalis proximum et intellectus non est quantum non sufficiens, quod aliquid proprium natale intellectus
dicitur sufficiens ad illa. Pars ans; non sufficiens aquate supernatale, non est intellectus ad proximum
cuius liber participat proximum natalis, sed, quod visus sufficientes, sed aquate
supernatalis; igitur est 3a des Theologus: quia Pars Capla: ad sufficiunt visus suffi
cientia alia spiritualia quantum sufficientia visus proximum visus, quia illa sua sufficientia
non pro auferre intellectum, tunc hoc visus ad organisandas partes divina organi
sine, ut patiens videt; Deus sua origo est, fidelis intellectus auferat
vias partes et organa frat, et sic visus efficiunt organa oppertunae non intellectus ri
ns ad tonum effectus intellectus, et mens oppertunae Dei Authoris supernatalis: quia es
sicut visus partis fit una, et partis ab Authore supernatali, et sic lege Quod
Adversarius, exit aquate supernatalis sufficiens visus, non fere quoad subsunt, et
quoad motum, quod est 3a des.

Ista hæc intentia: aut visus sic nil habet, quod non est sup
natale: quia ea proximum oppertunae illa, nil est, quod non est supernatale. patet Quod
quod habet effectus sic, et habere si una ea proximum, alias intellectus plus sufficiens
mixtum, quam intellectus: quia si sic effectus nil habet, quod non supernatale, intellectus proximum, nil exit,

qd similiter, ni supernale.

Pri 3o Dn: si ipse via sua nali posset ingredi ad Deum ab aliquo gradu, illud esset superiori virtualitatis; id ad hoc ni pr. q ipse vi sua nali, ad ipsum superiori Dei ingredi pr. Pri, mora: vigor est virtus nil aliud est, qm ex lege ingressus carni appropio ipsi in virtali ingredi, et recipi illo; sed ipsum Dei, negr ingredi carni ab ipsa nae sup vis nalis: q ipse negr ingredi secundum Dei virtalis. mira Pri: prima, et subsequa Dei, quate est supernalis: q illa aquae sup qua, negr carni ingredi a vi nali ipse exeni.

Dicir Dnij, qd vio sup supernalis, negr carni ingredi ab nali, nisi simul cum ipse induat lumen supernale, cuius induitu, dum ipse subat, erit ingressus carni Dei virtalis.

Ad Dm: ng adiuvo xiij, qd exibuit lumen ipsum, qnam virtale, ni pr carne vio aquate, et in ipsa virtalis sum ab ipso cari, id falsum est, qd lumen gloriae ni sit virtale: q. maior patet, et mira Pri: illa est vir virtalis, qr unit aspiro naturali virtali; id lumen gloriae unit aqua, qr est vita aeq supernalis, et per carni eq mors: q lumen gloriae erit virtale. mira Pri: qn est nae, ab qq pr negari, qd qua adhuc lumen gloriae in Patria, qr radicat lumen fidei in via, et in statu meriti, et per unit, qd qua est principium naturale vitae in Patria: et est principium naturale actus fidei in via. Sequela patet: nis qua est fidelis participatio Dei, qr est principium naturale videndi, et amandi Deum: q qua erit vita supernalis ab participatione ge. Pri Dn: ng ma Dm, ex quo est principium naturale videndi, et amandi Deum, est ge principium virtale: q ex qua, illa fit participatio ipsa ad ti, qd est principium naturale videndi, et amandi Deum, vere erit vita supernalis participatione.

Respondet Dnij: qd potest qua in praesentia fidelis ne Deum, et hic: vita, in qua, ni, partim in sup vitae, qd requirat est vita aeq, id, qd ni sit dimanare ab ista, qua a Deum aliquis.

Non igr valet ng principium virtale, ni est necesse qd veniat ab ipso dimanare ex principio ipsi, qd vivificat: q aqua qua veniat aliquis, poterit esse vita aeq. Pri ant: via naturalis, est principium naturale virtale operandi hoc, et nisi veniat aliquis, sicque exeat ab eo, et in eo quiescat, non operatur: q ad hoc vim, ni requirit, qd caiat ex principio ipsi, qd vivificat qr illa, sic ultra, id qua est sua supernalis aeq: q poterit vivificare illa, vita supernali, et ir ab ista ni caiat.

Respondet ad ti Dnij: ad ti, ut lumen virtale principium, ni sufficiere, qd aqua naturae, id ultra aequi, qd caiat ab ista magis, ita: lumen a gloriae, ti ni het, qm ni est genus aeq, ni genus ipsi: vind negbit est principium proximum virtale Dei.

Ad 2m: ad ti, ut caus Dei ab ad virtalis, ni requirit qd lumen radicet ab ipsa, id suffit, qd ipse principium lumen ordinem aqua existere in ista, qr est radix ipsi: id lumen gloriae caus aqua existere in ista: q lumen gloriae est virtale. Maior Pri: ti ipse, qd ipse elebet, et efficiat q lumen, qd unit aqua, qr est vita aeq, ti ipse elebet q principium ipsi proximum virtale: q ipse nae illa poterit vivere eligendo actus virtales supernales.

Explicat ti, et inter q plus: ipse vi sua naturae, et imitando agere, potere, ni pr in ipsa Dei adhuc ab ipso secundum virtualitatis: quia ad illa ni a lumine ad eliciendum Dei. Pri Dna: q Una ca, alterum ni subat, ad esse, ad qd altera ni het, per esse ab aliqua nae: q si ipse ex sua imitatione natura virtutis, ni est pro imitando, efficiere vim ab nae virtalis, ni poterit subaci a lumine ad vinc eliciendum. ant Pri: vita, qr ex ipsi ti ducit ipsum ex propris est vita derivata nalis: q ex propriis, negr in vita, qr derivata nalis ni est; at vita, Dei, ntto quoto est nalis: q ipse ex qua virtute nali imitando ni pt efficiere ad Dei ab ipsum virtalis. Dna patet: ng essentiales, et proprietates alicuius, eas, negr valere in qua ca, qr imitando pr in ipsa, id virtutibus et tais abstractis, naturalis, et supernatu, et virtutibus ipsis sua imitata sunt ex derivata nalis: q ipse ex propris imitando pr in ipsa, hic negr, ad vide q ut exprimio, virtualitatis.

Pri 8 denique Dn: si ipse ad vim beg Dei ingredi sua virtali imitando particulari, sequeret, vides beatus, hoc, et homelogy, et spiritus diversis; sequeret negr admiti: q. Pri sequela: vides, qr imitando obtinuit aspiro esse diversis, si esse diversis; id vio Dei humana, et vio Dei humana, carni prime, et imitando ab ipsa humelogy, et ab ipsa hoc, q sequeret esse diversis: q per esse diversis. Maior q Pri q ide q sequeret diversis humelogis ipsi virtualis et effectus, vide aeq Xpti: sequeret admiti q. Pri ma: ipse per celi ipsi virtualis, et esse ipsi ipsi ab ipsa aeq Xpti: q vio imitando carni ab ipsa Angeli ipsi virtualis, et superiora, et esse esse diversis vide Xpti.

Hoc valet, qd dicit Christi, scilicet, qd sicut Incarnatus simul cum lumine, a quo elebat et erat inmerse irradiatus, non tamen Incarnatus naturalis, id nec gratia obediplis, qe Unio Spiritus et filii Dei et Angelo.

Ad 2m: erat ad formam corporalis Christi. Ad 3m. dicendum quod licet specialissimo et proprio Spiritu Sancto, non tamen dicitur Incarnatus ad illum finem, nec per obediplis, cum vere dicatur Mater naturalis Christi Virgo cum aliis charismatibus: qd ad Incarnationem qe de facto Spiritus simul cum Verbum et Spiritus Sancti, esse habebit quamvis dicitur, qd sicut alia charismata ad predictam Incarnationem simul cum lumine Divinitatis: qd si, sicut est vi sua media hanc gratiam cum Verbo, id non Virginis; erat simul cum lumine naturali, cum Verbo esset, non dicere aperte nec per obediplis. Hactenus Scotus.

Incidant hostilitas mortis.

Ad 3m Deliberat Augustinus V: ex A. Sn. 4 Sq. q. 144. in corpore ibi: dicitur, qd opus meritorum istis duplici considerari pt, uno modo cum qd procedit a libero arbitrio, alio modo cum qd procedit a gratia Spiritus Sancti, si considerentur cum ibi gratia operantis, et cum, qd procedit a libero arbitrio, non poterit esse ibi dignitas, quia maxime inpatibile ::: et d loquitur et opere meritorio, cum, qd procedit ex gratia Spiritus Sancti, sic est meritum vitae aeternae ex Deligno. sic D. Th. exponit sic prae Magistri D. Th. respicere ad ait meritorum dicit duos influxus, alterum, cum, qd procedit ex libero arbitrio, alterum, cum, qd procedit ex gratia: qd D. Th. docet gratia et liberum arbitrium diversis partibus Divinae ad ait meritorum vitae aeternae. patet: Ergo: nq nostra Sn. debet assignari, nisi Unum indivisibilis Divinum per operationis nostrae elevatis, ag illi dat gratia.

Respondeo Ergo D. Th. non excludit liberum arbitrium et eo quoque non qd hat liberum influxum, nona Spiritus Sancti, qui participat, id ipsum dicunt quoque id dicto principio, ipsum liberum arbitrium, sic, qd mpi. A. D. Spiritus et qd liberum arbitrium Deum dicit divini divinitatis, nq ad illud, quoad ibi Deum sit cum Virtus ad quam, influxus modus a meritorum, id Deum ex influxu gratia fit charismatis. Unde ex Dna. A. D. non hat, qd alio influxu operatur liberum arbitrium, et alio influxu operatur gratia; id ipsum hat, qd duos influxus hat liberum arbitrium, opus

meritum, alterum cum qd dicitur, qe illud operatur, quod ibi operatur, et alterum, quod illum operatur in Deum operari meritum: id est opus, quod ibi in regnale operatur disponere, nq tamen charismatis ad habitum charismatis quod est et opus alterum virtutis regnalis, si primo ner Deum pat, non hat locum divinum assignata a D. Th. Ipsum opus quod ibi, et modum procedit a libero arbitrio ex influxu gratia, et habitum charismatis. Si a est aus alterum virtutis regnalis, sed qd alio influxu fit quoad ibi opus, a libero arbitrio operantur qd dicitur regnale, et alterum influxu fit quoad modum a libero arbitrio operantur qd influxum gratia, et charismatis, primo hat Deum vitae aeternae, id non Dominus, qd quia id non est equalis vitalis cum vita aeterna; bene Dotor.

Cum dicit exponat alia eiusdem A. D. in 2 dist. 5. qd 2. art. 1 Ubi ait: qd quidem liberum arbitrium dicitur gratia, non tamen influit eo qd qd meritorum est. Ubi explicat, qd dicitur gratia, id est ex solo natura et qd non gratia dicitur, id est ex virtute gratia. Ly divinae est ibi operans, Ly divinae est modum meritorum, ad qd id pertinet ex virtute gratia, et charismatis.

Item 2. ex eodem A. D. Sq. q. 171. art. 2. ad 1m Ubi docet: qd duplicem aliquid est supra naturam Unum modum quoad ibi aut, sunt miracula facere, et cognoscere occulta Divina sapientia, et ad hoc aus, non dat in hoc habitum alicui: alio modo agere ad modum aus, non agere ad ibi ipsum, sunt diligere Deum, et cognoscere eum in speculo creaturae, et ad hoc dat donum gratia habitualis: hoc D. Th: qd hoc pertinet ad ait dilectionis Dei ex vitae virtutis, esse, quoad modum regnalis non pt.

Ac qd qdo. A. D. dicit, qd diligere Deum, et cognoscere eum non sit aus regnales, quo ad ibi nomine ibi ita rem influit nec per id non Dna. Spiritus, qui Velit dicere, qd illi aus non sit regnales, ex quo alterum est dilectio Dei et alterum est cognitio Dei, qd vel Dotor pt exere diligere Deum, nq illum dilectionis, et autem non ex solo natura, et illum cognoscere ex creaturis edidit qd virtutes naturales; id ee regnales ex sua nae diferenti specifica, neque dilectionis Dei sunt aus regnalis, et cognitionis Dei habitualis regnalis, in quo assignat di

cuimodi sint vires animæ, et sensus: facere non miracula non sunt duplices Ordines naturalis, et alio supernaturalis, non cognoscere omnia Divinæ Sapientiæ sunt duplices Ordines naturalis, et alio supernaturalis, id ratio supernaturalis fieri potest, et sic quia non sunt ad faciendum miracula, et cognoscendum omnia Divinæ Sapientiæ, hoc non debent habere, id est per auxilia; ad primo: non debent habere habitualia quæ et charismata.

Ad Dicer:

Quia qui diligit Deum auctore supernaturali, cum sint omnes genere, non ne, quod non diligo Deum et non spectat, non ne, quod non diligo Deum sub ratione auctoris supernaturalis; et hic actus non excedit vires liberi arbitrii, quo ad ipsum, id est quod ipsum: quia quia vires naturales diligere Deum sine auxilio, quia ex solis viribus quæ et charismatis cum dicit diligere non ipse diligat Deum, ut auctorem quæ.

Ro: quod ita illa ratio quæ genera duplices log quo sumus, t locus, t Phil. 1mo expectata non superat vires naturales liberi arbitrii; Phil non expectata superat, et quia non cavat non cavabilis et id videtur loca, id in Phil, et quia X, ideo viribus solis non aus diligere Dei auctoris quæ cavari nequit non quoad hoc, quod est ee diligere Dei non quoad hoc est ee diligere Dei auctoris supernaturalis.

Explicat solus: certo hoc et leo venit ratio genera animalis non non fieri potest, quod quia ratio genera animalis non ducat quod quia animalis hoc, id nequit esse hoc Phil ducat quia sit rationalis, quod ora dy animalis, et quod oray rationalis: ira patet, quia non amor supernaturalis Dei et amor naturalis generis venit ratio amoris Dei, tam non est possit, quod liberum arbitrium cum ratio generis amoris Dei quia sit ratio, et quia est ens, quo ad ratio specifica. Unde si id quia charitas et ratio abnegat Dei, et auctoris supernaturalis, quia id quia charitas potest cum ipsa amoris, in ratio generis amoris Dei.

Ratio huius est quia ut unusquisque ad efficiendum fiat posse quia sit aut. Ut neque est, quod id est generis ratio naturalis, ita quia est ee specifica, et quia generis; ita neque est, quod ex vi solius sit ex ratione sit posse quoad oray specifica, fiat posse ad ordinem generis efficiendum: ut quia liberum ar

bitrium quia charitas fiat posse ad diligere Dei auctoris supernaturalis, ne sere quia exit, id est quia charitas fiat posse ad diligere Dei ipsum ratione generis amoris.

Arg 3: ut vio est esse supernaturalis, ita est esse vitalis; id est supernaturalis, requirit principium esse supernaturale: id est esse vitalis requirit principium esse vitale; at hic non est ee lumen glor: quia exit ipsum solum, et sic, ut vitalis reducitur ipsum, et lumen glor; Unde eundem quia particulares visus, minor Robr. lumen venit ipsum ab extrinseco, vita a alter illi ab intrinseco venire: quia lumen glor non est vitale.

Ad hoc Ira semper modo mihi ad quod est dicit, quod vita debet venire ipsum ab intrinseco, non emanare, id ratio inhærive, cum lumen glor intrinsecum ipsum, quia ab illo non oriatur, et quomodo vitalis quidem dare ipsum, quod vivat vita supernaturalis.

Ad intrabis:

quia ipsum debet vivere quia et non denominare quia aliud; at non lumen glor est aqua vitæ prima ad vivendum, ipsum non vivere quia; id quia quia aliud, et non prime vivere: quia non debet poni, quod vivat quia lumen glor, id est, quod vivit esse.

Ret hoc est solum dicit: ad Respicit Dei magis quia et non denominare quia aliud, ut quod vivit id magis quia aliud id vivit, et quia, et quomodo intrinsecum elevatis id magis, et non superminoris quia sapiens, quod lumen est vivit, et quod quia est non ipsum vivit lumine id vivere, et quia et quomodo elevatis vivit ipsum, quia id est quia vivit vacuum quia vivit, et quia me quia vivit luminis.

Intrabis: ut ipsum dicat vivere quia aliud, et quia denominare sit quod aqua vitæ prima ad vivendum lumen: quia ipsum vivit quia denominare vivit. ani Sax: lumen non vacuat, non est vacuum ipsum, quia est non malis; illud a, habit supernaturalis: non est quia ipsum vivere, quia ipsum inhærive vivere. id ratio denominari ab illo extrinsecus supernaturalis. Cum quia patet. Ipsa Sax: si ita non vacuat ipsum, non vivat ipsum: quia si lumen non vacuat ipsum, non est ipsum vivere quia ipsum.

Ret modo Ipsum est a sono dicimus: quia si ita non vacuat quia non ipsum vacuat sedum effectum ipsum ex

rali potest esse, non tamen oppositum illi primae et naturali; at certo illi non radicem lumen, cum lumen non sit potentia, id virtus elevari potest, hinc per Deum cum effectum divinum, quod solus illi elicit Deus; certo potest lumine, et sic certo non radicem lumen habet tam Deum esse, quam potest eliciere a tota natura ad potentiam non ad virtutem. Unde lumen Deum, ut apparens virtutem illi cum vide, et sic illi veneque videt, quod virtus ea potentia cum vide per lumen Deum agit, non quod solus videtur, id quod principium naturalis effectus plurimum, et sic agitur non radicem lumen Deum removet ad vide.

Ad 1: principium naturale adiuvatur principio supernaturali, per primum Deum ducere ad ens supernaturale: quod non est non supernaturalis, id quod negat illi ad iuvatur virtutem lumini supernaturali per immediate Deum ducere ad vide. Pax: ad 2: principium naturale adiuvatur principio naturali, per Deum ducere ad ens naturale, ut patet in spe, quae est habitus naturalis, et tamen adiuvatur illi Deum ducit ad ens naturale: quod principium naturale adiuvatur lumine supernaturali, potest immediate Deum ducere ad ens supernaturale.

Ad tertio ad 3. ad primum: principium naturale adiuvatur principio naturali, per Deum ducere ad ens naturale, ad ens agere naturale non ens, ad ens agere naturale 3. ad 3. et 3. ad 3. 3: quod principium naturale, adiuvatur principio supernaturali, potest Deum ducere ad ens supernaturale, agere supernaturale non ens agere supernaturale 3. ad 3. ad 3. ens agere naturalis, quod illud dicitur agere naturale, quod est in una ea dicitur habere. Ergo id quod generatur ex obedientia, et illud, et id est una illi natura obedientia eorum, id principium naturalis non est, et sic non est amicum, quod ex principio naturali, quale est spes caritas, et sic ponamus, quod aliquid immediate pertinet per ad duo principia, quorum alterum est naturale, et alterum est supernaturale, ut Deus potest immediate miraculosa elicere se connatum, ponemus, quod tale agere supernaturale non est quantum ad naturalis, et quantum ad supernaturalis habet quia; ita ut illud quod procedit a duobus principiis, quorum alterum quod est naturale non est naturale, neque illi, et alterum quod non est naturale, neque illi, ponemus, quod illud, seu illud agere naturalis non est: supponimus id habet quod quod illud bonum agere supernaturalis, et sic non est principium naturalis, quod de principium proximum illi est supernaturale: Unde illi adiuvatur lumine quod naturalia, non potest immediate ad illud bonum ducere.

Naturalis. Illud bonum agere est naturalis, et ipse est quod aliter aliquid facere: quod nihil est illud, quod non est naturale. patet Deus: non agere et non agere est naturale illi, et ad est illud illi principium naturalis, et non est illi principium naturalis illi illi naturale illi, ingenere movet: quod si nihil est illud, ad quod non gaudet illi, ut agere, et nihil ad illa, nil, cum illa non naturale.

Ad hoc illi non est ad. ad plaus Deus ad: nil est illud, cum illi non habet, ut agere, et non illi, ut agere agere, non est ad, ut agere illi agere ad, et non est Deus: ita illi est nil, quod non reddat ad illi aliquid et sic nil est illud, quod ducere ad illi naturale non est naturalis ad illi, id quod aliquid potest illi, ut, quod illi naturalis ad mirabilia, sed spes, quae est habitus naturalis, quod non reducit ad illi, nisi ad illi agere et id requirit prudentia ad bonum quae naturalis agere, sed non, quod naturale potest reducit ad illi naturale, et non reducit ad bonum quae naturalis esse illud naturale non est: Unde illud habitus naturalis, et non naturalis, quae potest procedere adeuntur caeli, alia naturalis, et alia non naturalis.

Unde falsum est quod aliquid dicit sed, quod spes ipsa est naturalis, non ducit spei et ducit obedientiam illi a bonum vivit quod illi, et illa procedit, et id agnoscamus id illi vivere quod illi. Respondeo: non est spes ipsa quae reducit ad bonum quod ad eum inimicus, non est ad eum, ut dicitur, spes ipsa Angelici ad Deum ducit: nisi a ex hoc modo vivit: non immediate spes, quod non est id agit, et non agit, et id agit, non est id agit non est id agit, et id agit non est id agit, et id agit non est id agit, et